

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

Εν Ἀθήναις τῇ 16 Σεπτεμβρίου 1926

ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟΝ

Ἀριθμὸς φύλλου 309

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΑ ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΑ

Περὶ κωδικοῦ τοῦ Καταστατικοῦ Χάρτου τοῦ Ἁγίου Ὁρους.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Προτάσει τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἀπεφασίσμεν καὶ διατάσσομεν.

Ἄρθρον 1.

Κυροῦται ὁ προσηρητημένος «Καταστατικὸς Χάρτης» τοῦ Ἁγίου Ὁρους Ἀθῶν ὑπὸ χρονολογίαν 10 Μαΐου 1924, ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς ἐκτάκτου διπλῆς Συνάξεως τῶν Ἀντιπροσώπων τῶν εἰκοσιν Ἱ. Μονῶν, καὶ ἐγκριθεὶς ὑπὸ τοῦ Οἰκονομικοῦ Πατριαρχείου, ἐφ' ὅσον δὲν ἀντίκειται πρὸς τὰς ἀπολύτως διατάξεις.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α΄.

Πλεονεκτήματα καὶ ἀσυνδία Ἁγίου Ὁρους.

Ἄρθρον 2.

Τὸ Ἅγιον Ὄρος κέκτηται πλεονεκτήματα τελωνιακὰ καὶ φορολογικὰ.

α') Τὰ τελωνιακὰ συνίστανται εἰς τὴν εἰσαγωγὴν εἰς αὐτὸ διὰ τὰς Μονὰς καὶ τὰ λοιπὰ ἰδρύματά του (Σκήτας, Κελλίαι κλπ.) οἰωνδήποτε εἰδῶν μέχρι χιλίων μεταλλικῶν δραχμῶν ἀξίας δι' ἕκαστον Μοναχόν. Ὁ ἔλεγχος τῆς ἀτελείας ταύτης καθορισθῆσεται δι' εἰδικῆς συμφωνίας μεταξὺ τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν καὶ τῆς Ἱερᾶς Κοινότητος.

β') Τὰ φορολογικὰ πλεονεκτήματα τοῦ Ἁγίου Ὁρους εἶναι τὰ ἀκόλουθα:

1. Τὰ ἐν Ἀθῶν παράγωμα προϊόντα ἀπαλλάσσονται παντὸς φόρου ἐγγείου καθαρᾶς προσόδου ἢ ἄλλου ἀμέσου τοιούτου.

2. Ἡ μεταβίβασις καὶ τὰ εἰσοδήματα πάσης περιουσίας, εὐρισκομένης ἐν Ἀγίῳ Ὁρει, ἀπαλλάττονται παντὸς φόρου. Τῆς ἀπαλλαγῆς ἀπολαύουσι καὶ οἱ χειροπέχαι, οὐχὶ δὲ καὶ οἱ ἐπαγγελθόμενοι τὴν ἐμπόριαν ἐντὸς τοῦ Ἁγίου Ὁρους.

3. Οἱ ἐν Ἀγίῳ Ὁρει ἐγκαταβιούντες Μοναχοὶ ἀπαλλάσσονται φόρων καταναλώσεως ἐπὶ τῶν ἐπιτοπίως παραγομένων καὶ καταναλισκομένων προϊόντων των, ἐκτὸς τῶν φόρων καταναλώσεως καπνοῦ, πυρίτιδος καὶ λοιπῶν ἐκρηκτικῶν ὑλῶν καὶ τῶν μονοπωλιακῶν εἰδῶν. Ὁ προσδιορισμὸς τοῦ ποσοῦ τῆς ἀτελοῦς καταναλώσεως αὐτῶν καθορισθῆσεται δι' εἰδικῆς συμφωνίας μεταξὺ τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν καὶ τῆς Ἱερᾶς Κοινότητος.

4. Πᾶσαι αἱ ἐν Ἀγίῳ Ὁρει συμβάσεις αἱ ἀφορῶσαι τὴν παραχώρησιν δικαιωμάτων ἐπὶ ἀκινήτων, ἐντὸς τοῦ Ἁγίου Ὁρους κειμένων, συντασσόμεναι ὑπὸ τῶν ἀρμοδίων μοναστηριακῶν ἀρχῶν ἢ τῆς Ἱ. Κοινότητος ἀπαλλάσσονται τελῶν χαρτῶσήμεν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β΄.

Ἡ Διοίκησις τοῦ Ἁγίου Ὁρους.

Ἄρθρον 3.

Ἐν Ἀγίῳ Ὁρει διορίζεται Διοικητής, ὅστις, ἔχων βαθμὸν καὶ μισθὸν Νομάρχου καὶ ὑπαγόμενος εἰς τὴν δικαιοδοσίαν τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἐξωτερικῶν, ἐποπτεύει, πληρῶν ζητημάτων δημοσίας τάξεως καὶ ἀσφαλείας, καὶ τὴν τήρησιν τοῦ Καταστατικοῦ Χάρτου, ἐφευκῶν τὴν προσοχὴν τῆς Ἱ. Κοινότητος ἐπὶ τῶν παραβάσεων οἰασδήποτε μοναχικῆς ἐν τῷ Ὁρει ἀρχῆς. Ἐν περιπτώσει δὲ διαφωνίας ἀφίλει αὐτὸς ἢ ἀποσταθῆ εἰς τὸ ἀρμόδιον ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Ὑπουργίων, συμμορφούμενος πρὸς τὰς ὁδηγίας ταύτου.

Ἄρθρον 4.

Ὁ Διοικητὴς τοῦ Ἁγίου Ὁρους, ἐνασκῶν τὴν ἐπὶ τῆς τήρησεως τῶν καθεστῶτων ἐπιπέσειν ἔργαται εἰς ἀμέσον ἐπαφὴν μετὰ τῆς Ἱερᾶς Κοινότητος καὶ τῶν λοιπῶν μοναχικῶν ἀρχῶν, ἀλληλογραφῶν μετ' αὐτῶν. Παρακλήθηται δὲ εἰς τὰς παραβάσεις τῆς Κοινότητος, ὅσας κληθῆ ὑπ' αὐτῆς, τῆς προσκλήσεως αὐτῆς ὑποχρεωτικῆς, ἰὰν ἡ πρὸς τοῦτο αἴτησις διατυπωθῆ ἐν συνεδριάσει ὑπὸ ἐπιτῶν τοῦλάχιστων Ἀντιπροσώπων, ἀλλ' ἔχει συμβουλευτικὴν μόνον ψήφον.

Τὸν Διοικητὴν ἀπόντα ἢ κωλυόμενον ἀναπληροῖ ὁ παρ' αὐτῷ γραμματεὺς.

Ὁ Διοικητὴς ἐντέλλεται πρὸς ὑπ' αὐτὸν ὄργανα τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ἀποφάσεων τῆς Ἱ. Κοινότητος καὶ τῶν Μοναχικῶν ἀρχῶν. Ἡ ἐκτέλεσις γίνεται πάντοτε ἐπὶ παρουσίᾳ ἐνὸς ἐπιστάτου.

Ἐπὶ δικαστικῶν ἀποφάσεων νομίμως ἐκδεδωμένων καὶ κεκρυμμένων ἐκτελεστῶν ὁ Διοικητὴς δὲν δύναται νὰ ἐπαυβαίνη.

Ἄρθρον 5.

Ὁ Διοικητὴς ἔχει ὑπὸ τὰς ἀμέσους μὲν διαταγὰς αὐτοῦ τὴν δύναμιν τῆς Χερσφυλακῆς καὶ τὸ προσωπικὸν τῆς Διοικήσεως, ὅσκει δὲ ἐπὶ τῶν λοιπῶν ὑπαλλήλων τοῦ Κράτους τὴν ἐξουσίαν Γενικοῦ Διοικητοῦ.

Τὸ προσωπικὸν τῆς Διοικήσεως ἀποτελεῖται ἐξ ἐνὸς γραμματεῖος μὲ βαθμὸν εἰσηγητοῦ καὶ ἐνὸς ἀκόλουθου.

Ὁ ὀργανισμὸς τῆς Διοικήσεως κανονισθῆσεται διὰ Διατάγματος.

Τὸ προσωπικὸν τῆς Διοικήσεως λαμβάνεται ἐν τῷ προσωπικῷ τῆς ἀρμοδιότητος τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἐξωτερικῶν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ΄.

Δικαιώματα διπλῆς Διοικητικῆς Συνάξεως.

Ἄρθρον 6.

Ἡ ἐκτάκτος 20μελὴς Συνάξις ἢ κατὰ τὴν ἀριθμὸν 13 τοῦ κυρομένου Καταστατικοῦ Χάρτου συναρκομένη αὐτοδικαίως δις τοῦ ἔτους ἐν Κερυζίᾳ, μετὰ τὴν τυπικὴν πρόσκλησιν τῆς Ἱερᾶς Κοινότητος, ἀποτελουμένη δὲ ἐκ προϊσταμένων καὶ καθηγουμένων τῶν εἰκοσιν Ἱερῶν Μονῶν, πληρῶν τῆς δικαστικῆς ἐξουσίας τῆς, ἀσκουμένης ὑπὸ τοῦς ὅρους τοῦ ἀρθροῦ 7 παραγρ. 3

τοῦ παρόντος, δικαιούται νὰ ψηφίσῃ κανονιστικὰς διατάξεις, μὴ ἀντικειμένους πρὸς τὸν Καταστατικὸν Χάρτην. Αἱ διατάξεις αὗται κοινοποιούμεναι τῷ Διοικητῇ ἐπικυροῦνται ὑπὸ τοῦ ἀρμοδίου Ὑπουργοῦ, πλὴν τῶν καθαρῶς πνευματικῆς φύσεως, αἰτινες ἀνακοινούνται πρὸς ἔγκρισιν τῷ Οἰκουμενικῷ Πατριαρχείῳ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ'.

Ἀπονομή τῆς Δικαιοσύνης ἐν Ἁγίῳ Ὄρει.

Ἄρθρον 7.

Ἡ δικαιοσύνη ἐν Ἁγίῳ Ὄρει ἀπονέμεται ὅσον ἀφορᾷ τὰς ἐκκλησιαστικὰς παραβάσεις καὶ τὰς ὀριακὰς ἢ ἐκ τῶν ὁμολόγων οἰασδήποτε διαφορὰς ὑπὸ τῶν Μοναστηριακῶν Συνάξεων καὶ Γεροντιῶν, τῆς Ἱερᾶς Κοινότητος καὶ Ἐξαρχίας τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου μετὰ τῆς Δισειναυσίας Συνάξεως.

Ἐπὶ ἀδικημάτων τοῦ κοινῶ Ἰοικτικοῦ Νόμου, πλὴν τῶν πταισμάτων, ἀρμόδια εἶνε τὰ ἐν Θεσσαλονίκῃ Ποινικὰ Δικαστήρια. Οὐδεὶς δικάζεται ἀνήκουστος, οὐδεμία ποινὴ ἐπιβάλλεται ἀνεῦ νόμου ἢ Ἱ. Κανόνος θεμελιούσης αὐτήν, καὶ οὐδεὶς στερεῖται ἄκων τοῦ φυσικοῦ αὐτοῦ δικαστοῦ.

Ἄρθρον 8.

Αἱ δικαστικαὶ ἀποφάσεις αἱ κατὰ τὸ προηγουμένον ἄρθρον ἐκδιδόμεναι ἐκτελοῦνται διὰ διαταγῆς τοῦ ἐν Ἁγίῳ Ὄρει Διοικητοῦ καὶ διὰ τῶν ὑπ' αὐτὸν ὀργάνων, συμπράττοντος ἐνὸς τῶν ἐπιστατῶν. Ὁ πρωτεπιστάτης ἀπαλλάσσεται τῆς τοιαύτης συμπράξεως.

Αἱ ἐκκλησιαστικοῦ περιεχομένου ποιναὶ ἐκτελοῦνται ἀνεῦ παρεμβάσεως τῆς κοσμικῆς ἀρχῆς, κοινοποιεῦνται ὅμως πάντοτε εἰς αὐτήν.

Ἄρθρον 9.

Ἡ Ἀγιορειτικὴ δικαστικὴ ἀρμοδιότης κανονίζεται ὡς ἀκολούθως :

1. Αἱ Μοναστηριακαὶ Συνάξεις καὶ Γεροντίαι κανονικῶς συγκεκροτημέναι καὶ προεδρευόμεναι δικάζουσι πρωτοδικῶς :
 - α) Πάντα τὰ ἐκκλησιαστικὰ καὶ πειθαρχικὰ παραπτώματα τῶν τε ἀδελφῶν τῆς Μονῆς καὶ τῶν ἐξαρτημάτων αὐτῆς.
 - β) Τὰς ἀστυνομικὰς καὶ ἀγορανομικὰς παραβάσεις καὶ τὰ πταίσματα τὰ ἐν περιφερείᾳ τῆς Μονῆς διαπραττόμενα.
 - γ) Τὰς μεταξὺ δύο ἐξαρτημάτων τῆς οἰκείας Μονῆς ὀριακὰς ἢ ἄλλας διαφορὰς.

2. Ἡ Ἱερὰ Κοινότης δικάζει :

Πρωτοδικῶς :

Πάσας τὰς ὀριακὰς μεταξὺ τῶν Ἱερῶν Μονῶν διαφορὰς, ὡς καὶ τὰς μεταξὺ Μονῆς τινὸς καὶ ἐξαρτήματος αὐτῆς οἰασδήποτε ἐκ τῶν ὁμολόγων τοιαύτας, ὡς ἐπίσης καὶ τὰς μεταξὺ ἐξαρτημάτων δύο ἢ πλείονων Μονῶν διαφορὰς.

Κατ' ἔφεσιν :

Τὰς ἐφέσεις κατὰ τῶν ἀποφάσεων τῶν Μοναστηριακῶν Γεροντιῶν καὶ Συνάξεων. Τὰ ἐν Κιρκασίᾳ διαπραττόμενα πταίσματα δικάζονται ὑπὸ τῆς Ἱ. Ἐπιστασίας.

3. Αἱ ἐφέσεις κατὰ τῶν ἀποφάσεων τῆς Ἱ. Κοινότητος δικάζονται ὑπὸ τῆς Α.Θ.Π. τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου μετὰ τῆς περὶ Αὐτὸν Ἁγίας καὶ Ἱερᾶς Συνόδου. Δύναται διὰ κανονικῆς Συνδικτικῆς ἀποφάσεως τὸ Οἰκουμενικὸν Πατριαρχεῖον νὰ ἀναθέσῃ ἐπ' ἀόριστον καὶ μέχρις ἀντιθέτου Συνδικτικῆς ἀποφάσεως τὴν ἐκδίκασιν τῶν ἐφέσεων τούτων εἰς Δικαστήριον, ὅπερ ἀπαρτίζει Ἐξαρχίαν ἐκ τριῶν Μητροπολιτῶν τοῦ Κλίματος τοῦ Οἰκουμενικοῦ Θρόνου, εἰδικῶς πρὸς τοῦτο ἐντεταλμένων ὑπ' αὐτοῦ καὶ ἢ κατὰ τὸ ἄρθρον 43 τοῦ καταστατικοῦ χάρτου ἑκτακτὸς δισειναυσία εἰκοσαμελῆς Σύναξις, ἢ ἀποτελουμένη ἐκ τῶν καθηγουμένων καὶ προϊσταμένων τῶν 20 Ἱερῶν Μονῶν τοῦ Ἁγίου Ὄρους. Τῆς ἐκτάκτου Συνάξεως

ἀποκλείονται οἱ τακτικοὶ παρὰ τῆ Ἱ. Κοινότητι ἀντιπρόσωποι, οἱ ἀποτελεσάντες μέλη τῆς Ἱ. Κοινότητος κατὰ τὴν ἐκδίκασιν τῶν κρινόμενων ὑποθέσεων, ἀναπληρούμενοι ὑπ' ἄλλων ἀντιπροσώπων ὀριζομένων ὑπὸ τῶν οἰκείων Μονῶν.

Ἡ Ἐξαρχία τοῦ Οἰκουμενικοῦ Θρόνου προκαθίσταται τοῦ οὐτως συγκεκροτημένου Δικαστηρίου, οὗτινος προεδρεύει ὁ πρῶτος μεταξὺ τῶν Ἐξαρχῶν Μητροπολιτῶν κατὰ τὰ κρατοῦντα ἐν τῷ Οἰκουμενικῷ Πατριαρχείῳ.

Ὁ Διοικητὴς παρακάθεται ἀπαραιτήτως κατὰ τὰς συνεδριάσεις τοῦ Ἀνωτάτου Δικαστηρίου, ἐκτελῶν χρεὴ ἐπιτρόπου τοῦ Νόμου.

Ἐν περιπτώσει συνδικτικῆς ἀποφάσεως ἀναθετούσης τὴν ἐκδίκασιν ἐφέσεων εἰς τὸ κατὰ τὸν ἀριθ. 3 τοῦ παρόντος Δικαστήριον, ἢ ὡς ἀνεῦ Ἐξαρχίας καλεῖται ὑποχρεωτικῶς ὑπὸ τῆς Ἱ. Κοινότητος ὡς ἀνεῦ ὑπάρχουσιν ὑποθέσεις πρὸς συζήτησιν, ἐγκαίρως δὲ ὥστε νὰ παρευρίσκηται εἰς Ἁγίον Ὄρος κατὰ τὰς κατὰ τὸ ἄρθρον 43 τοῦ Καταστατικοῦ Χάρτου κατὰ τὰς ἡμέρας τῆς αὐτοδικαίως συνεργουμένης ἐκτάκτου Συνάξεως.

Τὰ ἔξοδα τῆς Ἐξαρχίας βαρύνουσι τὸ κοινὸν Γραμμεῖον τῶν εἰκοσιν Ἱ. Μονῶν, οὐδέποτε δὲ δύναται νὰ ἐπιδηλώσιν εἰς ἕκαστον ἠττώμενον διὰδικιον ἐν ἀναλογία μείζονι τοῦ ἐνὸς δεκάτου.

Ἄρθρον 10.

Ἐνώπιον τοῦ κατὰ τὴν παράγρ. 3 τοῦ προηγουμένου ἄρθρου Ἀνωτάτου Δικαστηρίου δύναται νὰ ζητηθῇ ἀναθεώρησις καὶ τῶν κατ' ἔφεσιν ἐκδοθέντων ἀποφάσεων τῆς Ἱ. Κοινότητος, διὰ ψευδῆ ἐρμηναίαν ἢ κακὴν ἐφαρμογὴν τοῦ Καταστατικοῦ Χάρτου τοῦ Ἁγίου Ὄρους, τῶν καθεστώτων αὐτοῦ, τῶν Ἱ. Κανόνων, τῶν νόμων, ὡς καὶ διὰ παράβλεψιν οὐσιασδῶν στοιχείων κατὰ τοὺς δύο κατωτέρους βαθμοὺς.

Ἄρθρον 11.

Οὐδεὶς μοναχὸς δύναται νὰ μετάσχῃ ὡς μέλος τοῦ εἰς Δικαστήριον συγκεκροτημένου Σώματος (Συνάξεως, Γεροντίας, Ἱ. Κοινότητος ἢ ἐκτάκτου Συνάξεως κλπ.) ἐφ' ὅσον εἶνε διάδικος, ἢ μηνυτῆς, ἢ ἔχει ἄμεσον ἢ ἔμμεσον συμφέρον εἰς τὴν ἔκβασιν τῆς ὑποθέσεως ἢ ἰδιαιτέραν σχέσιν ἐξαρτήσεως μετὰ τῶν διαδικίων προσώπων ἢ ἰδρυμάτων, ἢ ἐχρησίμευσεν ὡς μάρτυς ἢ πραγματογνωμόνων, ἢ προαπεφῆγαστο ὅπωςδήποτε κρίσιν ἐπὶ τῆς δικαζομένης ὑποθέσεως ἢ διαφορᾶς.

Οἱ λόγοι οὗτοι τῆς ἐξαιρέσεως προβάλλονται εἰς πᾶν στάδιον τῆς διαδικασίας ὑπὸ τῶν διαδίκων, ἐξεταζόμενοι δὲ καὶ αὐτεπαγγέλτως ὑπὸ τοῦ δικάζοντος σώματος, ἀφορῶσιν ἀδιακρίτως τοὺς τε ἀδελφοὺς τῶν Μονῶν καὶ τῶν ἐξαρτημάτων αὐτῶν καὶ ἐφαρμόζονται καὶ ἐπὶ παντὸς προσώπου, εἰς ὃ ἀνατίθεται οἰασδήποτε ἀνάκρισις, εἰσήγησις ἢ ἄλλη προδικαστικὴ πρᾶξις.

Ἄρθρον 12.

Ἀποφάσεις ὑπὸ τῶν μοναστηριακῶν συνάξεων ἐκδιδόμεναι καὶ ἐπιβάλλουσαι περιορισμὸν ἐν τῇ Μονῇ ἢ ἐξαρτήματι αὐτῆς ἢ ἀποκλεισμὸν ἀπὸ τῶν συνεδριῶν τῆς οἰκείας Συνάξεως οὐχὶ μείζονα τοῦ τριμήνου, ἐν ἐκάστη περιπτώσει εἶνε ἀνεκκλητοί.

Ἄρθρον 13.

Ἐὰν μετὰ τὴν ἐκδοσιν τῆς ἀποφάσεως ἐπὶ ἐκκλησιαστικῶν ἢ πειθαρχικῶν παραβάσεων αἱ ἀρμόδια ἀρχαὶ παραμελήσουν τὴν τήρησιν τῶν προθεσμιῶν τῶν ἄρθρων 73—74 τοῦ Καταστατικοῦ Χάρτου, ἢ ἐκτέλεσις τῆς ἐφεσιβλήτου ἀποφάσεως ἀναστέλλεται μετὰ τὴν ἐκπολὴν τῶν ὡς ἀνεῦ προθεσμιῶν.

Ἄρθρον 14.

Ἐν τῇ διαδικασίᾳ ἐπὶ ὀριακῶν ἢ ἐκ τῶν ὁμολόγων διαφορῶν τοῦ ἄρθρου 9 παράγρ. 2 τοῦ παρόντος ἰσχύουσι τὰ ἐξῆς :

Ἄρθρον 15.

Ἡ δίκη εἰσάγεται πάντοτε δι' ἐγγράφου αἰτήσεως ἐνώπιον

του αρμοδίου δικαστηρίου. Τοῦτο ἐντὸς ὀκτὼ ἡμερῶν ἀπὸ τῆς εισαγωγῆς τῆς αἰτήσεως ὀρίζει τὴν δικάσιμον διὰ πράξεως καθ' ἣν οἱ διάδικοι καλοῦνται ὑπὸ τῆς I. Ἐπιστασίας.

Ἄρθρον 16.

Ἡ ὀρίζουσα τὴν δικάσιμον πράξις δεόν νὰ ἐπιδοθῇ ὀκτὼ τοῦλάχιστον ἡμέρας πρὸ τῆς δικάσιμου παρέκτασις τῆς προθεσμίας ταύτης δύναται νὰ δοθῇ ὑπὸ τοῦ Δικαστηρίου, κατ' οἰκείαν κρίσιν, λαμβανόμενων ὑπ' ὄψιν τῶν ἀποστάσεων καὶ τῆς δυσχερείας τῶν συγκοινωνιῶν.

Ἄρθρον 17.

Ὁ νομίμως κληθεὶς διάδικος, μὴ ἐμφανιζόμενος κατὰ τὴν ὀρισθεῖσαν δικάσιμον, δικάζεται ἐρήμην, ἐπὶ προσαγωγῇ τοῦ οἰκείου ἀποδεικτικοῦ ἐπιδόσεως.

Ἄρθρον 18.

Τὸ Δικαστήριον ἀκούσαν τῶν διαδίκων ὀρίζει Εἰσηγητὴν, ὅστις συλλέγει πάντα τὰ στοιχεῖα καὶ ἔγγραφα, καταρτίζει καὶ μελετᾷ τὴν σχετικὴν δικογραφίαν, συντάσσει τὴν περὶ αὐτῆς ἔκθεσίν του.

Ἄρθρον 19.

Διὰ τὸν Εἰσηγητὴν ἰσχύουσιν αἱ ἐξαίρεσις τοῦ ἄρθρου 48 Καταστατικοῦ Χάρτου καὶ τοῦ ἄρθρου 11 τοῦ παρόντος Νόμου. Εἰδικῶς ἐπὶ διαφορῶν μεταξὺ Μονῆς καὶ ἐξαρτήματος αὐτῆς Εἰσηγητῆς δὲν δύναται νὰ ὀρισθῇ ἀντιπρόσωπος ἢ μοναχὸς τῆς ἐνδιαφερομένης Μονῆς.

Ἄρθρον 20.

Τὴν ἐνώπιον τοῦ Εἰσηγητοῦ διεξαγομένη ἀποδεικτικὴν διαδικασίαν δικαιοῦνται νὰ παρακολουθῶσι πάντες οἱ διάδικοι προσάγοντες στοιχεῖα καὶ ἔγγραφα καὶ ὑποβάλλοντες αἰτήσεις πρὸς ἐξέτασιν μαρτύρων, οὗς πάντως ὑποχρεοῦται νὰ ἐξετάσῃ ὁ Εἰσηγητῆς. Διὰ τὴν ἐξέτασιν τῶν μαρτύρων ἐφαρμόζονται αἱ διατάξεις τῶν ἄρθρων 63—66 τοῦ Καταστατικοῦ Χάρτου.

Ἄρθρον 21.

Αἰτουμένου διαδίκου τινὸς αὐτοψίαν ἢ πραγματογνωμοσύνην, ὁ Εἰσηγητῆς ὑποχρεοῦται νὰ ὑποβάλῃ τὴν αἴτησιν μεθ' ὀλοκλήρου τῆς δικογραφίας εἰς τὸ δικαστήριον, ὅπως τοῦτο διατάξῃ τὴν αὐτοψίαν ἢ ὀρίσῃ τοὺς πραγματογνώμονας.

Περὶ τῆς αὐτοψίας συντάσσεται ἔκθεσις ὑπὸ τοῦ Εἰσηγητοῦ ἐπὶ παρουσίᾳ δύο μαρτύρων καὶ ὑπογράφεται ὑπὸ πάντων. Ἐπίσης οἱ πραγματογνώμονες ὑποβάλλουσιν ἔγγραφον ἔκθεσιν, ἣν ὑπογράφοντες ἐγχειρίζουσιν εἰς τὸν Εἰσηγητὴν, γινομένης παρὰ πόδας πράξεως ἐγχειρίσεως.

Ἄρθρον 22.

Περαιωθείσης τῆς ἀποδεικτικῆς διαδικασίας ὁ Εἰσηγητῆς ὑποβάλλει ὀλόκληρον τὸν καταρτισθέντα φάκελλον μετ' ἔγγραφου πορίσματος του εἰς τὸ Δικαστήριον ἐντὸς τῆς ταχθείσης κατὰ τὴν ὀνομασίαν αὐτοῦ προθεσμίας. Ἐὰν διαρκούσης τῆς προθεσμίας ταύτης δὲν ἐγένετο δυνατὴ ἢ περαιοῖσις τῆς ἀποδεικτικῆς διαδικασίας, ὁ Εἰσηγητῆς ἢ οἱ διάδικοι δύναται νὰ ζητήσωσι παράτασιν αὐτῆς παρὰ τοῦ Δικαστηρίου.

Ἄρθρον 23.

Μετὰ τὴν ὑποβολὴν τῆς ἔκθεσεως τοῦ Εἰσηγητοῦ ὀρίζεται ἐπιμελεία τῶν ἐπισπευδόντων διαδίκων ἢ μετ' ἀπόδειξιν δικάσιμος καθ' ἣν καλοῦνται διὰ τῆς I. Ἐπιστασίας οἱ λοιποὶ διάδικοι. Πάντες οἱ διάδικοι δύναται νὰ λαμβάνωσι γνῶσιν τῆς τε δικογραφίας καὶ τῆς ἔκθεσεως τοῦ Εἰσηγητοῦ.

Ἄρθρον 24.

Ἡ συζήτησις ἐνώπιον τοῦ Δικαστηρίου, τηρουμένης πάντοτε τῆς μοναχικῆς εὐπρεπειας καὶ κοσμιότητος, διεξάγεται ἐν ἀπολύτῳ ἰσότητι τῶν διαδίκων δικαιουμένων νὰ ὑποστηρίξωσι καὶ κατὰ τὴν τελικὴν συζήτησιν ἔγγραφοις τὰς ἀπόψεις των.

Ἄρθρον 25.

Μετὰ τὴν συζήτησιν ἀποσυρομένων τῶν διαδίκων, τὸ Δικαστήριον διασκέπτεται μυστικῶς, ἀναγνωσκόμενων εἰς ἐπήκοον πάντων τῶν ἔγγραφων τῆς δικογραφίας καὶ τῆς ἔκθεσεως τοῦ Εἰσηγητοῦ. Ἡ συζήτησις διευθύνεται ὑπὸ τοῦ ἐκτελοῦντος χρέη Προέδρου, τηρουμένων τῶν ἄρθρων 23 καὶ 24 τοῦ Καταστατικοῦ Χάρτου.

Ἄρθρον 26.

Αἱ ἀποφάσεις ἐπὶ τῶν ὀριακῶν ἢ ἐπὶ τῶν ὀμολόγων διαφορῶν εἶναι πάντοτε ἔγγραφοι καὶ λεπτομερῶς ἠτιολογημένοι. Αἱ γνῶμαι τῶν μειοψηφούντων μελῶν τοῦ Δικαστηρίου δύναται νὰ καταχωρισθῶσι τῇ αἰτήσει αὐτῶν.

Ἄρθρον 27.

Αἱ ὀριστικαὶ ἀποφάσεις κοινοποιοῦνται ἐπιμελείᾳ τῶν διαδίκων ἐν πλήρει ἀντιγράφῳ διὰ τῆς I. Ἐπιστασίας.

Ἄρθρον 28.

Ἡ προθεσμία ἐφέσεως κατ' ἀποφάσεων ἐπὶ ὀριακῶν καὶ τῶν ἐκ τῶν ὀμολόγων δικῶν εἶναι ἐνδὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς ἐκδόσεως αὐτῶν. Ἡ ἐφεσις ἀσκεῖται δι' ἠτιολογημένου ἔγγραφου ἐνώπιον τοῦ ἀμέσως Ἀνωτέρου Δικαστηρίου ἀπευθυνομένου καὶ κατατιθεμένου εἰς τὸ γραφεῖον τῆς I. Κοινότητος. Τὸ γραφεῖον τοῦτο κοινοποιεῖ ἀντίγραφον τῆς ἐφέσεως εἰς τὸν ἐφεσίβλητον.

Ἄρθρον 29.

Αἱ ἐφέσεις ἐνώπιον τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου διαβιβάζονται εἰς αὐτὸ ὑπὸ τοῦ γραφείου τῆς I. Κοινότητος. Ἐὰν δὲ Συνοδικῆ ἀπόφασις ἐπιλαμβάνεται αὐτῶν τὸ κατὰ τὸν ἀριθ. 3 τοῦ ἄρθρου 9 Δικαστήριον διαβιβάζονται εἰς αὐτὸ εὐθὺς ὡς τοῦτο συγκροτηθῇ, ἐκδικάζονται δὲ κατὰ τὰ ἀνωτέρω ἄρθρα 24-27. Οἱ διάδικοι καλοῦνται ἐνώπιον τοῦ κατ' ἐφεσιν δικάζοντος Δικαστηρίου καὶ ἔχουσι δικαίωμα ν' ἀναπτύξωσι διὰ προσθέτων ὑπομνημάτων τοὺς λόγους τῆς ἐφέσεώς του.

Ἄρθρον 30.

Τὸ κατ' ἐφεσιν Δικαστήριον ἐπικυροῖ ἢ ἀκυροῖ τὴν ἐκκλητὴν ἀπόφασιν ἢ μεταρρυθμίζει αὐτὴν δικαιοῦμενον νὰ διατάξῃ καὶ νέας ἀποδείξεις ὅτε ἐφαρμόζονται τὰ ἄρθρα 19 καὶ ἐπόμενα.

Ἄρθρον 31.

Αἱ ἀποφάσεις ἐκδίδονται κατ' ἀπόλυτον τῶν παρόντων πλειονοψηφίαν παντὶ Δικαστηρίῳ.

Ἄρθρον 32.

Αἱ ἐπὶ ὀριακῶν καὶ λοιπῶν περιπτώσεων τοῦ ἄρθρου 9 παραγρ. 1 ἔδαφ. γ', 2 καὶ 3 ἀποφάσεις εἶνε ἐκτελεσταὶ μόνον ἅμα τῇ τελεσιδικίᾳ. Τελεσιδικοί δὲ εἶναι αἱ κατὰ τελευταῖον βαθμὸν κριθεῖσαι καὶ μὴ ἐμπροθέσμων ἐφεσίβληθεῖσαι πρωτόδικοι ἀποφάσεις.

Τὴν προσωρινὴν ἐκτέλεσιν μὴ τελεσιδικίου ἀποφάσεως δύναται νὰ διατάξῃ τὸ δικάσαν Δικαστήριον δι' ἀποφάσεως ἐκδομένης τῇ αἰτήσει ἐνδὸς τῶν διαδίκων, ἅμα ἀκουσθῇ ὁ καθ' οὗ ἢ αἰτήσις. Ἡ περὶ προσωρινῆς ἐκτελέσεως ρήτρα δύναται νὰ περιληφθῇ ἐν τῇ κυρίᾳ ἀποφάσει.

Ἄρθρον 33.

Τὰ δικαστικὰ ἔξοδα καὶ τέλη, ὧν ἡ διατίμησις ὀρισθήσεται διὰ κανονικῆς διατάξεως τῆς ἐκτάκτου Δισευκτασίας Συνάξεως βαρύνουσι τὸν ἠττώμενον διάδικον καὶ εἰσπράττονται κατὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῆς ἀποφάσεως.

Ἄρθρον 34.

Αἱ δικαστικαὶ ἀποφάσεις διαβιβάζονται πρὸς ἐκτέλεσιν δι' ἔγγραφου τῷ Διοικητῇ, ὅστις διὰ πράξεως αὐτοῦ παρὰ πόδας ἐντέλλεται εἰς τὰ ὑπ' αὐτὸν ὄργανα τὴν ἐκτέλεσιν.

Άρθρον 35.

Αί δικαστικά Ἄρχαι τοῦ Κράτους, ἐπιλαμβανόμεναι τῆς διώξεως πλημμελημάτων ἢ κακουργημάτων ἐντὸς τοῦ Ἁγίου Ὁρους ἀποστέλλουσι ἐκεῖ ἀνακριτικὸν ὑπάλληλον, ὅστις ὑποχρεοῦται νὰ κλέσῃ παρὰ χρημὰ τὴν Ἱερὰν Ἐπισκοπίαν ὅπως ἀποστείλῃ κατὰ τὰ εἰδηθέντα ἐνα τῶν Ἐπισκοπῶν παριστάμενον κατὰ τὴν ἐνέργειαν τῶν ἀνακριτικῶν πράξεων καὶ παρέχοντα τὴν συνδρομὴν του εἰς τὴν ταχεῖαν διεξαγωγὴν τῶν ἀνακριτικῶν ἔργων.

Άρθρον 36.

Πᾶσα παῦσις, παραίτησις ἢ ἐκπτώσις ἡγουμένου, ἐπιτρόπου καὶ μελῶν τῶν Ι. Μοναστηριακῶν Συνάξεων ἢ πᾶσα ἐκλογή νέων τοιούτων ἀγγέλλεται ὑπὸ τῆς οἰκείας Μονῆς καὶ διὰ τῆς Ι. Κοινότητος πρὸς τὸ Οἰκουμανικὸν Πατριαρχεῖον.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β΄.

Γενικαὶ διατάξεις.

Άρθρον 37.

Τὰ ὑπὸ τῆς Ι. Κοινότητος ἢ τῶν Μοναστηριακῶν Ἀρχῶν συντασσόμενα ἐγγράφα καὶ ἰδίᾳ τὰ πληροξούσια γράμματα, ἐπικυρούμενα ὑπὸ τῆς Ι. Ἐπισκοπίας ἔχουσι πλήρη ἰσχύον δημοσίων ἐγγράφων ἐνώπιον πασῶν τῶν ἀρχῶν τοῦ Κράτους.

Άρθρον 38.

Οἱ μοναχοὶ τοῦ Ἁγίου Ὁρους ἀπαλλάσσονται τῆς στρατιωτικῆς ὑπηρεσίας.

Άρθρον 39.

Αἱ περὶ κελλιῶν διατάξεις τοῦ Καταστατικοῦ Χάρτου τοῦ Ἁγίου Ὁρους κυροῦνται καθ' ὅσον δὲν ἀντίκειται πρὸς τὸ Πατριαρχικὸν Συνοδικὸν Σιγίλλιον τῆς 7 Ἰουνίου 1909, ὑπερ ἐν περιπτώσει ἀντιθέσεως πρὸς τὰς εἰρημένας διατάξεις ματισχέει αὐτῶν. Ἐξαιρέσειν ἀποτελοῦσιν αἱ διατάξεις αἱ ἐν τέλει τοῦ κεφαλαίου Β' περὶ διαιτησίας καὶ τοῦ κεφαλαίου Γ' τοῦ ρηθέντος Σιγιλλίου περὶ ἐπανορθώσεως καὶ ἀποκαταστάσεως τῶν παλαιῶν ὁρίων μὴ κυρούμεναι ὑπὸ τοῦ παρόντος μηδὲ τιθεῖσθαι ἐν ἐφαρμογῇ.

Άρθρον 40.

Ἡ Δισενιουσία ἕκτακτος Σύναξις ὑποχρεοῦται μετὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ παρόντος Νομοθετικοῦ Διατάγματος νὰ προβῇ εἰς ψήφισιν κανονιστικῶν διατάξεων καθιερουσῶν πλήρη σύστημα ἐπιστημονικῆς ἐκμεταλλεύσεως καὶ ἐξασφαλίσεως τῶν ἐντὸς τοῦ Ἁγ. Ὁρους δασῶν καὶ ὁργάνωσιν ἰδίας δασικῆς ὑπηρεσίας.

Άρθρον 41.

Ἡ ὁργάνωσις καὶ ἡ πραγματικὴ λειτουργία τῆς τε Ἀθωμιάδος Σχολῆς ὡς Ἐκκλησιαστικῆς Ἀκαδημίας καὶ ἄλλων τοιούτων, ἀποσκοποῦσιν εἰς τὴν συστηματικὴν μελέτην καὶ ἀνάπτυξιν τῶν ἐν Ἁγ. Ὁρει ἀσκουμένων τεχνῶν (Ἐκκλησιαστικῆς μουσικῆς, ἀγιογραφίας, ξυλογλυφίας κλπ.) θέλει συντελεσθῆ τὸ βραδύτερον ἐντὸς δύο ἐτῶν ἀπὸ τῆς ψηφίσεως τοῦ παρόντος.

Άρθρον 42.

Ἡ μέριμνα τῆς τακτοποιήσεως καὶ συντηρήσεως τῶν βιβλιοθηκῶν, χειρογράφων, κειμηλίων, ἀρχαίων εἰκόνων, ἀμυρίων καὶ τῶν τοιούτων ἀνήκουσα εἰς τὰς οἰκείας Μονὰς τελεῖται ὑπὸ τὴν ἄμεσον ἐποπτείαν τῆς Ι. Κοινότητος καὶ τῆς Δισενιουσίας Συνάξεως ὀφειλομένη νὰ ἐκδίδῃ κανονιστικὰς περὶ αὐτῶν διατάξεις.

Άρθρον 43.

Πᾶσαι αἱ διατάξεις, πειθαρχικαὶ ἢ ἄλλαι, αἱ σχεσίαν ἔχουσαι μετ' ἐκκλησιαστικῆς ἐκκλησιᾶς κατὰ τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ Ἁγίου Ὁρους καὶ ἐκτελεσθῶσιν ὑπὸ τῆς ἐποπτείας τῆς Ι. Κοινότητος.

τὴν ἐντεύθεν πηγάζουσιν ἀντιθέσει μετὰ τῶν διαφόρων τάξεων τῶν Μοναχῶν καταργοῦνται.

Άρθρον 44.

Ὁμοῦ μετὰ τοῦ παρόντος Νομοθετικοῦ Διατάγματος δημοσιεύεται καὶ ὁ ὑπὸ κυροῦμενος Καταστατικὸς Χάρτης τοῦ Ἁγίου Ὁρους ἐν τῇ Ἐφημερίδι τῆς Κυβερνήσεως ὡς νόμος τοῦ Κράτους.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος Νομοθετικοῦ Διατάγματος ἀρχεται ἀπὸ τῆς ἐπομένης τῆς ἰσχύος τοῦ δημοσιευθησομένου Συντάγματος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 10 Σεπτεμβρίου 1926.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας
ΠΑΥΛΟΣ ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

Ὁ Πρόεδρος
Γ. Κονδύλης
Τὰ Μέλη

Π. Ἀργυρόπουλος, Κ. Τριανταφυλλόπουλος, Θ. Πετιμεζῆς, Ι. Δροσόπουλος, Α. Παππᾶς, Α. Νᾶκος, Κ. Ἀποσκίτης.

Καταστατικὸς Χάρτης τοῦ Ἁγίου Ὁρους προσαρτημένος εἰς τὸ κυρωτικὸν αὐτοῦ Νομοθετικὸν Διάταγμα τῆς 1 Ἰουνίου 1926.

Εἰς τὸ Νόμα τοῦ Πατρὸς
τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος

Καταστατικὸς Χάρτης τοῦ Ἁγίου Ὁρους Ἀθῶν.

ΤΜΗΜΑ Α΄.—ΓΕΝΙΚΟΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α΄.

Σύστασις τοῦ Ἁγίου Ὁρους καὶ σχέσεις αὐτοῦ πρὸς τὴν Πολιτείαν καὶ Ἐκκλησίαν.

Άρθρον 1.

Τὸ ἁγιώτατον Ὁρος τοῦ Ἀθῶ συνίσταται ἐξ εἰκοσίν Ἱερῶν Κυριαρχικῶν Βασιλικῶν, Πατριαρχικῶν καὶ Σταυροπηγιακῶν Μονῶν, τεταγμένων κατὰ τὰ ἀνέκαθεν κρατοῦντα κατὰ τὴν ἀκόλουθον Ἱεραρχικὴν τάξιν.

1) Ἡ Ἱερὰ Μονὴ Μεγίστης Λαύρας, 2) Ἡ Ἱερὰ Μονὴ τοῦ Βατοπεδίου, 3) Ἡ Ἱερὰ Μονὴ τῶν Ἰδίων, 4) Ἡ Ἱερὰ Μονὴ τοῦ Χιλιανταρίου, 5) Ἡ Ἱερὰ Μονὴ τοῦ Διονυσίου, 6) Ἡ Ἱερὰ Μονὴ τοῦ Κουτλουμουσίου, 7) Ἡ Ἱερὰ Μονὴ τοῦ Παντοκράτορος, 8) Ἡ Ἱερὰ Μονὴ τοῦ Ἐρημοποτάμου, 9) Ἡ Ἱερὰ Μονὴ τοῦ Ζωγράφου, 10) Ἡ Ἱερὰ Μονὴ τοῦ Δοχειαρίου, 11) Ἡ Ἱερὰ Μονὴ τοῦ Καρακάλλου, 12) Ἡ Ἱερὰ Μονὴ τοῦ Φιλothέου, 13) Ἡ Ἱερὰ Μονὴ τῆς Σίμωνος Πέτρας, 14) Ἡ Ἱερὰ Μονὴ τοῦ Ἁγίου Παύλου, 15) Ἡ Ἱερὰ Μονὴ τοῦ Σταυρονικήτα, 16) Ἡ Ἱερὰ Μονὴ τοῦ Ἐσενφώντος, 17) Ἡ Ἱερὰ Μονὴ τοῦ Γρηγορίου, 18) Ἡ Ἱερὰ Μονὴ τοῦ Ἐσφιγμένου, 19) Ἡ Ἱερὰ Μονὴ τοῦ Ρωσικοῦ, 20) Ἡ Ἱερὰ Μονὴ Κωνσταντινίου.

Πάντα δὲ τὰ λοιπὰ ἱδρύματα, σκήτται, κελλίαι, ἡσυχαστήρια, εἰνε ἐξαρτήματα μίας ἐκάστης τῶν εἰκοσι Κυριαρχῶν Ἱερῶν Μονῶν.

Άρθρον 2.

Πλὴν τῶν ἀνωτέρω εἰκοσι Κυριαρχῶν Ἱερῶν Μονῶν οὐδὲν ἀπολύτως ἐπιτρέπεται δικαίωμα ἰδιοκτησίας ἐν Ἁγίῳ Ὁρει.

"Αρθρον 3.

Η αύξησις ή ελάττωσις του αριθμού των Κυριάρχων 'Ι. Μονών, ή ή μετατροπή των διοικητικών και ιεραρχικών καθήλων σχέσεων τούτων προς τὰ εξαρτήματα αὐτῶν, ὡς αὐται ἀπ' αἰώνων καθιερώθησαν και ἐν τῷ παρόντι Καταστατικῷ Χάρτι διατυπώνται, ἐπ' οὐδενί λόγῳ ἐπιτρέπεται.

"Αρθρον 4.

Οὐδέποτε οὐδέν τῶν ἐν τῷ "Αθῷ 'Ιερῶν Σητηματῶν δύναται νὰ ἐκτραπῆ του ἀρχικοῦ αὐτοῦ προορισμοῦ και μετασχηματισθῆ ταίς κοσμητικαῖς χρεαίαις.

"Αρθρον 5.

Πᾶσαι αἱ ἐν 'Αγίῳ "Ορει Μοναὶ ὡς Πατριαρχικαὶ και Σεκουρηγιακαὶ ὑπάγονται ὑπὸ τὴν πνευματικὴν δικαιοδοσίαν τῆς Μεγάλῃς του Χριστοῦ 'Ανατολικῆς 'Ορθοδόξου 'Εκκλησίας, μὴ ἐπιτρέπομένου οὐδενὸς ἄλλου μητροπολίτου πλὴν του ἡγμένου του Οἰκονομικοῦ Πατριαρχοῦ.

Εἰς οὐδένα δὲ ἑτεροδόξον ἢ σχισματικὸν ἐπιτρέπεται ἢ ἐν 'Αγίῳ "Ορει ἐγκαταβῆσαι.

"Αρθρον 6.

"Α πάντες οἱ τὸ "Αγιον "Ορος κατοικοῦντες μοναχοί, οἰασδήποτε 'Εθνικότητος και ἀν ὄσει, λαγίζονται ὡς κειτημένοι τὴν 'Ελληνικὴν ὑπηκοότητα.

"Αρθρον 7.

"Η ἐν 'Αγίῳ "Ορει Δικαιοσύνη ἀπονέμεται ὑπὸ των Μοναστηριακῶν ἀρχῶν και τῆς 'Ιερᾶς Κοινοτήτος, πλὴν των ποινικῶν, ἅτινα ὑπάγονται εἰς τὰ ἀρμόδια Πολιτικὰ του Κράτους Δικαστήρια και ἐκδικάζονται, ὡς ἀνέκαθεν, ἐν Θεσσαλονίκῃ.

"Αρθρον 8.

"Ο ἐν 'Αγίῳ "Ορει ἀντιπρόσωπος του 'Ελληνικοῦ Κράτους ἐνεργεῖ και διατάσσει τὴν διὰ των ὀργάνων του ἐκτέλεσιν των Μοναστηριακῶν και τῆς 'Ιερᾶς Κοινοτήτος ἀποφάσεων, ἐφ' ὅσον αὐται ἐκδίδονται συμφώνως τῷ παρόντι Καταστατικῷ Χάρτι.

"Αρθρον 9.

Αἱ 'Ιεραὶ Μοναὶ εἰσὶν αὐτοδιοίκητοι, διοικῶνται δὲ συμφώνως τῷ ἐσωτερικῷ αὐτῶν κανονισμῷ, τὸν ὁποῖον ψηφίζουν αὐται και ἐγγράβου ἢ 'Ιερᾶ Κοινοτήτος, ἥτις και ἀσκει τὴν ἐπιπείαν ἐπὶ τῆς τηρήσεως και ὁμαλῆς λειτουργίας αὐτοῦ, μὴ δυναμένου ν' ἀντίκειται εἰς τὰς διατάξεις του παρόντος Καταστατικοῦ Χάρτου.

"Αρθρον 10.

Πᾶσα ἀπόφασις τῆς 'Ιερᾶς Κοινοτήτος, λαμβανομένη ἐν τῇ ἀρμοδιότητι αὐτῆς, τῇ ὀριζομένη ἐν τῷ παρόντι Καταστατικῷ Χάρτι, εἶνε σεβαστὴ και ὑποχρεωτικὴ διὰ τὰς 'Ιερὰς Μονὰς.

"Αρθρον 11.

"Η 'Ιερὰ Κοινότης του 'Αγίου "Ορους, τὰ δικαιώματα τῆς ὁποίας ὀρίζονται ὑπὸ εἰδικῶν διατάξεων του παρόντος Καταστατικοῦ Χάρτου, ἀποτελεῖται ἐξ εἰκοσιν ἀντιπροσώπων των 'Ι. Μονῶν, ἀνὰ ἓνα ἐξ ἐκάστης αὐτῶν, ἐδρεύει ἐν Καρυαῖς και εἶνε Σῶμα διαρκές, γνωστὸν ὑπὸ τὸ ὄνομα 'Ιερᾶ Κοινοτήτος του 'Αγίου "Ορους "Αθῶ.

"Αρθρον 12.

Τὸ "Αγιον "Ορος ἀπολαβεῖ, κατὰ τὰ ἀνέκαθεν κρατοῦντα, εἰδικῶν προνομίων και ἀσυδοσιῶν, ὡς ταῦτα συγκεκριμένως διατυπώνονται ἐν διατάξει του παρόντος Καταστατικοῦ Χάρτου.

"Αρθρον 13.

"Η διαχείρισις τῆς καθόλου περιουσίας των 'Ιερῶν Μονῶν ἀνήκει τῇ ἐπιμελείᾳ τῆς ἐν ἐκάστη τῶν μοναζήσεως ἀδελφότητος.

ΤΜΗΜΑ Β'—ΕΙΔΙΚΟΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'.

"Η 'Ιερὰ Κοινότης.

"Αρθρον 14.

Οἱ ἀντιπρόσωποι των 'Ιερῶν Μονῶν, οἱ συγκροτοῦντες τὴν 'Ιερὰν Κοινότητα του 'Αγίου "Ορους ἐκλέγονται ὑπὸ των οἰκισίων Μονῶν ἕκαστος κατὰ τοὺς ἐσωτερικοὺς κανονισμοὺς αὐτῶν ἐντὸς του πρώτου δεκαπενθημέρου του 'Ιανουαρίου ἐκάστου ἔτους τὸ βραδύτερον μετὰ τῶν ἀδελφῶν τῆς Μονῆς των ἔχοντων ἡλικίαν ἀπὸ τριάκοντα (ἀριθμὸς 30) ἔτων και ἄνω, ἐπὶ συνέσει δὲ και βίῳ ἀνεπιλήπτῳ διακρινομένων και προτιμωμένων πάντοτε των κειτημένων ἐκκλησιαστικῶν μερῶσιν και ἐγκύβλιον παιδείαν.

"Αρθρον 15.

"Η ὑπηρεσία των ἀντιπροσώπων παρὰ τῇ 'Ιερᾷ Κοινοτήτι εἶνε ἐνιαυσία. Δύναται ὅμως νὰ παραταθῆ αὐτὴ και κατὰ τὰ ἐπίμυνα ἔτη ἀν ἡ Μονὴ αὐτοῦ ἐκλέξῃ αὐτὸν ἐκ νέου.

"Αρθρον 16.

Οἱ ἀντιπρόσωποι ὀφείλουσι πρὸ τῆς ὀριστικῆς συζητήσεως των ἐνώπιον τῆς 'Ιερᾶς Κοινοτήτος εἰσαγομένων διοικητικῆς και οἰκονομικῆς φύσεως ζητημάτων νὰ τηρῶσιν ἐνημέρους τὰς αἰετίας Μονὰς ἕκαστος, πλὴν των δικαστικῶν ὑποθέσεων, ἐφ' ὅν ἡ ἀπόφασις δέον ν' ἀπορρῆ ἐκ τῆς συνειδήσεως αὐτῶν και μόνον, ἀπαγορευομένης ἀπολύτως πάσης των Μονῶν ἐπαμβάσεως και ἐπηρεσίας ἐπὶ των ἀντιπροσώπων αὐτῶν ἐν τῇ ἀσκήσει του δικαστικοῦ αὐτῶν καθήκοντος.

"Αρθρον 17.

"Η 'Ιερὰ Κοινότης συνεδριάζει τακτικῶς μὲν τρεῖς τῆς ἐβδομάδος, ἐκτάκτως δὲ ὅσκις παραστῆ ἀνάγκη. "Ο δὲ τῶν συνεδριάσεων αὐτῆς καθορίζεται διὰ του ὑπ' αὐτῆς συντασσομένου ἐσωτερικοῦ Κανονισμοῦ.

"Αρθρον 18.

"Απὸ τῆς προηγουμένης ἐκάστης Συνάξεως καταρτίζεται ὑπὸ τῆς 'Ιερᾶς 'Επιστασίας και διανέμεται εἰς τοὺς ἀντιπροσώπους ἢ ἡμερησία διάταξις των συζητητέων θεμάτων κατὰ τὴν ἐπομένην συνεδρίαν φερόντων τὴν χρονολογικὴν σειράν τῆς καταθέσεως αὐτῶν, ἐκτὸς ἀν ὑποθεσίς τις κηρυχθῆ καταπεύγουσα παρὰ τῆς 'Ιερᾶς Κοινοτήτος, ὅτε και συζητεῖται παρ' αὐτῆς κατὰ προτίμησιν.

"Αρθρον 19.

Οἱ ἀντιπρόσωποι παραμένοντες μονίμως ἐν Καρυαῖς ὀφείλουσιν ἐκτὸς ἀποδεδειγμένης ἀσθενείας νὰ προσέρχονται τακτικῶς και ἀνελλιπῶς εἰς τὰς συνεδριάσεις ἢ ἄλλως πως κατὰ δύο συνεχεῖς συνεδριάσεις ἀπουσιάζας ὡς κωλυσιεργῶν θεωρούμενος προσκαλεῖται ἐγγράφως ὑπὸ τῆς 'Ιερᾶς 'Επιστασίας, εἰς ἐγγράφον ἀπολογίαν, ἣν αὐτὴ ὑποβάλλει εἰς τὴν 'Ιερὰν Κοινότητα, ἐπιβάλλουσαν αὐτῷ τὴν ποινὴν τῆς ἐπιπλήξεως μετ' ἀναγραφῆς αὐτῆς εἰς τὰ πρακτικὰ ἐν ὑποτροπῇ καταγγέλλεται οὗτος εἰς τὴν μονὴν αὐτοῦ και ζητεῖται παρ' αὐτῆς ἢ ἀντικατάστασις αὐτοῦ ἀπροσάστως. "Εν περιπτώσει δὲ, καθ' ἣν ἡ Μονὴ ἀρνηθῆ νὰ συμμορφωθῆ πρὸς τὴν παραγγελλίαν ταύτην τῆς 'Ιερᾶς Κοινοτήτος, αὐτὴ δὲ ἀποφάσει αὐτῆς ἀποκαλεῖ αὐτοδικαίως τὴν Μονὴν τῆς ἀπιστοῆς ἀντιπροσωπειᾶς ἐπὶ χρονικὸν διάστημα τριῶν μέχρις ἐξ μηνῶν.

"Αρθρον 20.

Παρουσιασθείσης ἀνασφαικτοῦ ἀνάγκης ἀπουσίας ἀντιπροσώπου τινός, μὴ δυναμένης νὰ παραταθῆ ποτὲ πλέον του μηνός, δύναται ἡ Μονὴ αὐτοῦ ν' ἀναπληρώσῃ αὐτὸν δι' ἄλλον αὐτῆς ἀδελφοῦ ἢ και νὰ ἀναθέσῃ τὴν ἀντιπροσωπειαν αὐτῆς ἀντιπροσώπῳ ἄλλῃς Μονῆς, ἐρριδιζομένῳ διὰ σχετικῆς ἐπι-

στολής αυτής πρὸς τὴν Ἱερὰν Κοινότητα καὶ δικαιουμένῳ οὕτω ν' ἀποφαίνεται διὰ δύο, τῶν ἂν ἀντιπροσωπεύει Μονῶν, ψήφων ἐπὶ τῶν διαφόρων ἐκάστοτε ὑποθέσεων, πλὴν τῶν δικαστικῶν, οὐδέποτε ὅμως τὸ αὐτὸ πρόσωπον δύναται ἵνα ἀναλάβῃ ἀντιπροσωπεῖν δύο ἐτέρων Μονῶν συγχρόνως.

* Ἄρθρον 21.

Ἴνα ἡ Ἱερὰ Σύναξις θεωρηθῇ ἐν ἀπαρτίᾳ δέον νὰ παρῆστανται τὰ 213 τῶν μελῶν αὐτῆς, ἧτοι δεκατέσσαρες ἀντιπρόσωποι λαμβάνει δὲ κατὰ πλειονοψηφίαν τὰς ἀποφάσεις αὐτῆς, καταγορευομένης ἐν εἰδικῷ βιβλίῳ. Ἐν τοῖς πρακτικοῖς δέον νὰ γράφονται καὶ τὰ ὄνόματα τῶν ἐκάστοτε ἀπουσιαζόντων μελῶν μετὰ τῆς αἰτίας τῆς ἀπουσίας αὐτῶν, ὑπογορευμένων νὰ γνωρίζωσιν ἐγκαιρῶς τῇ Ἱερᾷ Ἐπιστασίᾳ κατὰ τὸ ἄρθρον 19. Ἐν περιπτώσει δὲ καθ' ἣν, διακοῦσης τῆς συνεδρίας, μέλη τινα τῆς Ἱερᾶς Συνάξεως ἀπουκουνηθῶσιν ὁπωσδήποτε αὐτῆς, ἡ συνεδρία ἐξακολουθεῖ καὶ ἐγκύτως ἀποφασίζει ἡ Σύναξις, ἐπὶ τῇ βάσει τῆς ἀπαρτίας, ἐφ' ἧσον τὰ ὑπολειφθέντα μέλη αὐτῆς εἶνε τοῦλάχιστον ἑνδεκα.

* Ἄρθρον 22.

Οὐδεὶς ἀντιπρόσωπος ἐπ' οὐδενὶ λόγῳ δύναται ν' ἀουθῇ τὴν ὑπογραφήν αὐτοῦ ἐν τοῖς πρακτικοῖς δικαιουμένου εἰς τὴν ἐναγραφήν τῆς γνώμης αὐτοῦ ἐν αὐτοῖς.—Πᾶσα ἀουθὴς ὑπογραφῆς τῶν πρακτικῶν συνεπύχεται τὰς ἐπὶ καλυσιεργία συνεπείας τοῦ ἄρθρου 19.

* Ἄρθρον 23.

Αἱ ἐργασίαι τῆς Ἱερᾶς Συνάξεως ἐνεργοῦνται παρόντος πάντοτε τοῦ Πρωτεπιστάτου, ὅστις καὶ εἰσάγει τὰς ἐκάστοτε συζητητέας ὑπὸ τῆς Ἱερᾶς Συνάξεως ὑποθέσεις, δίδει τὸν λόγον τοῖς ἀντιπροσώποις κατὰ τὴν καθορισμένην ἱεραρχικὴν τάξιν αὐτῶν καὶ ἀσπείρει τοῦτον ἐν περιπτώσει καθ' ἣν ἀντιπροσώποις ἤθελεν ἐκτραπῆ τῶν ὁρίων τῆς ἐνεργησύντης ἐνακαλῶν αὐτὸν εἰς τὴν τάξιν, ἐπιμένοντα δὲ, ἀδεία τῆς Ἱερᾶς Συνάξεως, ἀποβάλλει αὐτὸν τῆς αἰθούσης. Τοῦ οὕτω δις τῆς Ἱερᾶς Συνάξεως ἀποβληθέντος ἀντιπροσώπου ζητεῖται παρὰ τῆς Μονῆς αὐτοῦ ἡ ἄμεσος ἀντικατάστασις.

* Ἄρθρον 24.

Πάντες οἱ ἀντιπρόσωποι εἶνε ἀλλήλοις ἴσοι καὶ ἰσοψῆφοι διακρινόμενοι μόνον κατὰ τὴν Ἱεραρχικὴν τῆς παρεδρίας τάξιν τῶν Μονῶν.

* Ἄρθρον 25.

Αἱ ἀποφάσεις τῆς Ἱερᾶς Κοινότητος θεωροῦνται ὀριστικαί μόνον μετὰ τὴν ὑπογραφήν αὐτῶν ὑπ' αὐτῆς, ὅτε καὶ μόνον ἀπολύονται τὰ σχετικὰ ἔγγραφα, ἐκτὸς ἐὰν πρόκειται περὶ ὑποθέσεως, κηρυχθείσης ὑπὸ τῆς Ἱερᾶς Συνάξεως ἐπειγουσῆς.—Τὰ ἐπὶ τῇ βάσει δὲ τῶν ἀποφάσεων τῆς Ἱερᾶς Κοινότητος ἀπιστελλόμενα ἔγγραφα φέρουσιν ἀντὶ ὑπογραφῶν τῶν ἀντιπροσώπων τὸν τύπον «ἅπαντες οἱ ἐν τῇ κοινῇ Συνάξει ἀντιπρόσωποι καὶ προϊστάμενοι τῶν εἴκοσι Ἱερῶν Μονῶν τοῦ Ἁγίου Ὁρους Ἄθων» καὶ σφραγίζονται ὑπὸ τῶν ἐπιστατῶν διὰ τῆς Κοινῆς Σφραγίδος, ἐπὶ οὐδενὶ λόγῳ δυναμένων τούτων ἢ τινος αὐτῶν ν' ἀρνηθῇ τὴν σφράγισην.

* Ἄρθρον 26.

Πάντα τὰ ὑπὸ τῆς Ἱερᾶς Κοινότητος ἀποστελλόμενα ἔγγραφα ὡς καὶ τὰ πρὸς αὐτὴν παρὰ τῶν Ἱ. Μονῶν καὶ τῶν ἐξαρχημάτων αὐτῶν ἀπυθνήμενα δέον νὰ ὄσι συντεταγμένα εἰς τὴν Ἑλληνικὴν γλῶσσαν.

* Ἄρθρον 27.

Ὅταν ἡ Ἱερὰ Κοινότης θετικῶς πληροφορηθῇ ὅτι ἡ οἰκονομικὴ κατάστασις Μονῆς τινος εἶνε δυσχερὴς εἰς βαθμὸν, δυσχόμενον νὰ ἐμπνεύσῃ ἀνησυχίας περὶ τοῦ μέλλοντος αὐτῆς,

προσκαλεῖ τοὺς ἰθύνοντας τὴν ἐν λόγῳ Ἱερὰν Μονήν, ἵνα παρυσιάσωσιν εἰς τὴν Ἱερὰν Κοινότητα ἀκριβῆ καὶ δεδικαιολογημένον ἰσολογισμόν τῶν ἐσόδων καὶ ἐξόδων, τῶν ὀφειλῶν καὶ τῶν δανείων αὐτῆς. Ἐὰν δὲ ἡ ἐξέτασις πείσῃ τὴν Ἱ. Κοινότητα ὅτι ὄντως ἡ Μονὴ ἐκείνη διατρέχει κρίσιν οἰκονομικὴν αὐτεπαγγέλτως ἐπεμβαίνουσα λαμβάνει τὰ προσήκοντα μέτρα διὰ τὴν ἀνθρώσιν αὐτῆς.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'.

Ἡ Ἱερὰ Ἐπιστασία.

* Ἄρθρον 28.

Αἱ εἴκοσι Ἱεραὶ Μοναὶ διαιροῦνται εἰς πέντε τετράδας, ἐκάστη τῶν ὁποίων ἀσπεί ἀπὸ πᾶσαν πενταετίαν ἐπὶ ἓν ἔτος ἀπὸ τῆς 1ης Ἰουνίου μέχρι τέλους Μαΐου τὴν Ἐπιστασίαν. Πρὸς τοῦτο ἀποστέλλονται κατ' ἔτος παρ' ἐκάστης Μονῆς ἐκάστης Τετράδος ἐν πρόσωπον κεντημένον προσόντα, οἷα καθορίζονται καὶ διὰ τοὺς ἀντιπροσώπους τῶν Μονῶν. Αἱ τετράδες αὐταὶ εἶνε αἱ ἐξῆς:

α'. Τετράς

- 1) Μεγίστη Λαύρα
- 2) Δοχειαρίου
- 3) Ξενοφώντος
- 4) Ἐσφιγμένου

β'. Τετράς

- 1) Βατοπαιδίου
- 2) Κουτλουμουσίου
- 3) Καρακάλλου
- 4) Σταυρονικήτα

γ'. Τετράς

- 1) Ἰβήρων
- 2) Παντοκράτορος
- 3) Φιλοθέου
- 4) Σίμωνος Πέτρας

δ'. Τετράς

- 1) Χιλιανδαρίου
- 2) Ἐρημοπολείου
- 3) Ἁγίου Παύλου
- 4) Γρηγορίου

ε'. Τετράς

- 1) Διονυσίου
- 2) Ζωγράφου
- 3) Ρωσσικῶ
- 4) Κωνσταντινίου

Ὁ δὲ πρῶτος τῇ τάξει ἐκάστης τετράδος φέρει τὸν τίτλον Πρωτεπιστάτης, εἶνε πρόεδρος τῆς Ἐπιστασίας καὶ κρατεῖ τὴν τοῦ Πρώτου ράβδον.

* Ἄρθρον 29.

Τῶν Ἐπιστατῶν ὄντων ἴσων ἀλλήλοις, τοῦ δὲ Πρωτεπιστάτου πρῶτου μεταξὺ ἴσων πᾶσα ἀπόφασις αὐτῶν λαμβάνεται κατὰ πλειοψηφίαν, ἐν ἰσοψηφίᾳ δὲ ὑποβάλλεται ἡ ὑπόθεσις εἰς τὴν κρίσιν καὶ ἀπόφασιν τῆς Ἱ. Κοινότητος. Οἰαδήποτε δὲ ἀπόφασις τῆς Ἱερᾶς Ἐπιστασίας λαμβανομένη ἐν ἀγνοίᾳ Ἐπιστάτου τινὸς εἶνε ἄκυρος.

* Ἄρθρον 30.

Ἐν περιπτώσει ἀπουσίας Ἐπιστάτου τινὸς ἀνατίθεται τὸ τμήμα τῆς σφραγίδος αὐτοῦ εἰς τινὰ τῶν ἀντιπροσώπων τῆς ἐμπιστοσύνης αὐτοῦ, οὐδέποτε ὅμως συνεπιστάτη του, καὶ ἐν ἀπουσίᾳ πάντων τῶν ἀντιπροσώπων τῷ Ἀρχιγραμματεῖ.

* Ἄρθρον 31.

Ἡ σφραγὶς τῆς Ἱερᾶς Κοινότητος φέρουσα ἐν τῷ μέσῳ τὴν εἰκόνα τῆς Θεοτόκου «ἡ Πλατυτέρα» καὶ κύκλῳ τὴν περιγραφὴν «σφραγὶς τῆς Ἱερᾶς Κοινότητος τοῦ Ἁγίου Ὁρους Ἄθων» παραδίδεται ἐκάστοτε εἰς τοὺς νέους ἐπιστάτας κατὰ τὴν ἀνέκαθεν κρατοῦσαν τάξιν καὶ εἶνε τετραμερῆς, ἐκάστου ἐπιστάτου κρατοῦντος ἀπὸ ἓν τμήμα.

* Ἄρθρον 32.

Πᾶσα μονομερῆς ἢ αὐθαίρετος πράξις ἐπιστάτου τινὸς εἶνε ἄκυρος καθ' ἑαυτὴν καὶ ἐπάγεται, ὡς καὶ πᾶσα ἀρνησις ὑπερησίας αὐτοῦ τὴν παρατήρησιν τῆς Ἱερᾶς Κοινότητος, δικαιουμένης ἐν ὑπατροπῇ ν' ἀξιῶση παρὰ τῆς Μονῆς τοῦ Ἐπιστάτου ἐκείνου τὴν ἀντικατάστασιν αὐτοῦ, ὑποχρεωτικὴν διὰ τὴν Μονήν. Ἐν ταῖς διακοπαῖς δὲ τῶν ἐργασιῶν τῆς Ἱερᾶς Κοινό-

της τοιαύτης πράξης του επιστάτου καταγγέλλεται ἐγκυκλιωδῶς ταῖς Ἱεραῖς Μοναῖς ὑπὸ τῶν λοιπῶν μελῶν τῆς Ἱ. Ἐπιστασίας.

Ἄρθρον 33.

Οἱ ἐπίσταται διαμένοντες διαρκῶς ἐν Κερυαῖς ἀπουσιάζουσιν ἐναλλάξ καὶ κατὰ τὴν ἱεραρχικὴν τάξιν ὁσάκις καθήκον ἐπιστατικὸν ἤθελε ἀπαιτήσῃ τὴν ἀπουσίαν αὐτῶν, ἧτις ἐπ' οὐδενὶ λόγῳ ἐπιτρέπεται τῷ πρωτεπιστάτῃ.

Ἄρθρον 34.

Ἐκάστη Μονὴ δύναται ν' ἀναθέσῃ συγχρόνως τῷ ἀντιπροσώπῳ αὐτῆς καὶ τὰ καθήκοντα τοῦ ἐπιστάτου. Ἐπ' οὐδενὶ ὅμως λόγῳ ἐπιτρέπεται τοῦτο εἰς τὴν Μονήν, εἰς ἣν ἀνήκει ὁ πρωτεπιστάτης, ἄλλως ἢ Ἱερά Κοινότης δὲν θά ἀναγνωρίζῃ τὸν τοιοῦτον πρωτεπιστάτην καὶ τὰ καθήκοντα αὐτοῦ ἀναθέσει νὰ συνεχίσῃ ὁ τῶς τοιοῦτος μέχρι συμμορφώσεως τῆς ἐνδιαφερομένης Μονῆς.

Ἄρθρον 35.

Ἡ διαχείρισις τοῦ κοινῶν ταμείου ἀνήκει τῇ Ἱερᾷ Ἐπιστασίᾳ ὑπ' εὐθύνην τῶν Μονῶν τῶν μελῶν αὐτῆς καὶ ἐνεργεῖται ἐπὶ τῇ βάσει ἐγκριμένου ὑπὸ τῆς Ἱ. Κοινότητος προϋπολογισμοῦ.

Πᾶσα δὲ δαπάνη μὴ προβλεπομένη ὑπὸ τοῦ προϋπολογισμοῦ δεόν νὰ ἐγκρίνηται προηγουμένως ὑπὸ τῆς Ἱ. Κοινότητος δι' ἐιδικῆς ἀποφάσεως αὐτῆς, ἄλλως δὲ γενομένη, βαρύνει τοὺς ἐνεργήσαντας αὐτὴν ἐπιστάτας.

Πᾶσαι δὲ αἱ δαπάναι δεόν νὰ δικαιολογῶνται ἀπαραιτήτως δι' ἀποδείξεις τῶν διαφόρων δικαιούχων, αἵτινες συνοδεύουσι τὸν ἀπολογισμὸν ἐκάστου ἐξαμήνου κατὰ τὴν ὑποβολὴν αὐτοῦ εἰς τὴν ἐκάστοτε ἐκλεγομένην ὑπὸ τῆς Ἱεραῖς Κοινότητος ἐξελεγκτικὴν ἐπιτροπὴν.

Ἄρθρον 36.

Ἡ καταβολὴ τῶν προσόδων τοῦ κοινῶν ταμείου τῆς Ἱ. Κοινότητος διὰ τὴν συντήρησιν τοῦ Σκευοφυλακείου. Πρωτάτου. Σχολῆς κοινῶν ἐπιτρόπου ἐκτὸς τοῦ Ἁγίου Ὄρους, φυλάκιον (σεϊμένιδων καὶ σερδαῶν), καὶ τακτικῶς καὶ ἐκτάκτους ἀνάγκας εἶναι ὑποχρεωτικὴ διὰ τὰς Ἱ. Μονὰς καὶ τὰ ἐξαρτήματα αὐτῶν, Σκήττας καὶ Κελλίαι κατ' ἀναλογίαν, καθοριζομένην ἐκάστοτε ὑπὸ τοῦ Ἀνωτάτου Νομοθετικοῦ Σώματος τῆς ἐκτάκτου εἰκοσαμελοῦς συνάξεως, εἰσπράττονται δὲ ὑπὸ τῆς Ἱ. Ἐπιστασίας κατὰ τὴν ἀνάκαθεν κρατούσαν τάξιν.

Ἄρθρον 37.

Ἡ Ἱερά Ἐπιστασία ὀφείλει νὰ διεκπεραιῇ καὶ σφραγίσῃ ἅπασαν τὴν ἀλληλογραφίαν τῆς Ἱ. Κοινότητος κατὰ τὸ ἄρθρον 25, ἐπίσης νὰ ἐπιτηρῇ ἐν Κερυαῖς τὴν καθαρὴν καὶ ἐπισκευὴν τῶν ὀδῶν, συντηρῇ ἐπαρκῆ φωτισμὸν, ἐνεργῆ ἀστυατρικῶς ἐπιθεωρήσεις, διατιμᾷ τὰ τρόφιμα καὶ ἐπιβλήτῃ τὴν εὐπρεπῆ καὶ κοσμίαν συμπεριφορὰν, ἀπαγορεύουσα τὰς ἀταξίας, ἄσματα, παιγνίδια, ὄργανα, ἀκοσμίας καθόλου, κάπνισμα καὶ ἱππασίαν ἐν ταῖς κεντρικαῖς ὁδοῖς, τὸ ἄνοιγμα τῶν καταστημάτων κατὰ τοὺς ἑσπερινοὺς καὶ τὰς ἡμέρας τῶν Κυριακῶν καὶ ἐπισήμεων ἑορτῶν, τὴν πώλησιν κρέατος καὶ παρασκευῆν φαγητῶν μὴ νηστησίμων κατὰ πᾶσαν Ἑτάρτην καὶ Παρασκευὴν καὶ τὰς λοιπὰς νηστείας καὶ ἀπελκύνουσα πάντα μέθυσον, ἄεργον, ἄτακτον διὰ τῶν ὀργάνων αὐτῆς (Σεϊμένιδων καὶ Σερδαῶν) ζητούσα, ὁσάκις παραστῇ ἀνάγκη, καὶ τὴν συνδρομὴν τῆς ἐν Κερυαῖς Κρατικῆς ἀστυνομίας.

Ἄρθρον 38.

Τὴν γραφικὴν ὑπηρεσίαν τῆς Ἱ. Κοινότητος καὶ τῆς Ἱ. Ἐπιστασίας διεξάγει ὁ ἀρχιγραμματεὺς, ὅστις δεόν νὰ εἶναι ἀδελφὸς μιᾶς τῶν ἐν Ἁγίῳ Ὄρει Ἱ. Μονῶν, ἡλικίας ἀνωτέρας τῶν 25 ἐτῶν, διπλωματούχος τοῦ Πανεπιστημίου ἢ μιᾶς Θεολογικῆς Σχολῆς καὶ ἐν ἐσχάτῃ ἀνάγκῃ γυμνασίου, ἔχων βοηθῶν αὐτοῦ ἓνα τοῦλάχιστον ὑπογραμματεῖα.

Ὁ ἀρχιγραμματεὺς παρακάθεται ἄνευ δικαίωματος ψήφου εἰς τὰς συνεδρίας τῆς Ἱ. Κοινότητος, εἰσηγείται ἐπὶ τῶν διαφόρων ὑποθέσεων, παρέχει τὰς ἀνάγκαιας πληροφορίας, διατυπῶν εὐμενῶς τὴν γνώμην αὐτοῦ ζητούμενην, τηρεῖ τοὺς

κώδικας, τὰ λογιστικὰ, βιβλία καὶ τὰ ἀρχεῖον, συντάσσει τὰ πρακτικὰ καὶ λοιπὰ ἔγγραφα καὶ ἐπιμελεῖται τῆς ἐν γένει κανονικῆς λειτουργίας καὶ ἐνημερότητος τοῦ γραφείου. Τοῦτον ἀπόντος ἢ κωλυόμενον ἀναπληροῖ ὁ ὑπογραμματεὺς. Ἐν τῷ σώματι τῆς Ἱ. Ἐπιστασίας ὁ ἀρχιγραμματεὺς ἔχει τὴν θέσιν συμβούλου.

Ἄρθρον 39.

Ὁ ὑπογραμματεὺς τελῶν ὑπὸ τὰς ἀμέτους διαταγὰς τοῦ ἀρχιγραμματεῖος δεόν νὰ εἶναι ἀδελφὸς μιᾶς τῶν ἐν Ἁγίῳ Ὄρει Ἱ. Μονῶν, ἡλικίας οὐχὶ τῶν 25 ἐτῶν μικρότερας καὶ ἀπόφοιτος γυμνασίου ἢ διδασκαλείου ἢ Ἱερατικῆς Σχολῆς.

Ἄρθρον 40.

Ἡ Ἱερά Ἐπιστασία ἀντιπροσωπεύει τὴν ἐκτελεστικὴν τῆς Ἱ. Κοινότητος ἐξουσίαν, ἐκπληροῦσα συγχρόνως καὶ καθήκοντα δημοκρατικὰ ὡς καὶ καθήκοντα Εἰρηνοδικείου.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ'.

Δικαστήρια.

Ἄρθρον 41.

Τακτικὰ Δικαστήρια ἐν Ἁγίῳ Ὄρει συγκροτοῦσι, τὸ μὲν πρῶτον βαθμοῦ ὁ ἠγούμενος μετὰ τῆς Γερουτίας ἐν τοῖς Κοινοβίοις καὶ ἡ Σύναξις τῶν Προϊσταμένων ἐν τοῖς Ἰδιορρυθμοῖς, τὸ δὲ δευτέρου βαθμοῦ ἡ Ἱερά Κοινότης τοῦ Ἁγίου Ὄρους.

Ἄρθρον 42.

Τῶν πρωτοβάθμιων Δικαστηρίων πρεσβεύει ἐν μὲν τοῖς Κοινοβίοις ὁ ἠγούμενος καὶ ἐν ἀπουσίᾳ αὐτοῦ ὁ ἀναπληρωτὴς αὐτοῦ, ἐν δὲ τοῖς Ἰδιορρυθμοῖς ὁ πρῶτος τῇ τάξει προϊστάμενος καὶ ἐν ἀπουσίᾳ αὐτοῦ ὁ ἠμέσως μετὰ τοῦτον ἐρχόμενος τοιοῦτος τοῦ δευτεροβάθμιου δικαστηρίου ὁ πρῶτος τῇ τάξει ἀντιπρόσωπος.

Ἄρθρον 43.

Ἀνώτατον νομοθετικὸν καὶ δικαστικὸν σῶμα ἐν Ἁγίῳ Ὄρει εἶναι ἡ ἐκτεκτος εἰκοσαμελὴς Σύναξις ἀποτελουμένη ἐκ Καθηγουμένων καὶ Προϊσταμένων τῶν εἰκοσίων Ἱ. Μονῶν, συνεργουμένη αὐτοδικαίως καὶ προπικαιουμένη τυπικῶς ὑπὸ τῆς Ἱ. Κοινότητος δις τοῦ ἔτους, ἧτοι τὴν 15 ἡμέραν μετὰ τὸ Ἅγιον Πάσχα καὶ τὴν 20ην Ἀγούστου ἐκάστου ἔτους, ἀπολειπομένων τοῦ νομοθετικοῦ τούτου σώματος τῶν τακτικῶν ἀντιπροσώπων.

Διὰ δὲ τὰς πνευματικὰς ὑποθέσεις ἀνώτατον δικαστήριον εἶναι ὁ Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης μετὰ τῆς περὶ αὐτὸν Ἱεραῖς Συνόδου.

Ἄρθρον 44.

Ὁ σκοπὸς τῶν ἐν Ἁγίῳ Ὄρει Δικαστηρίων εἶναι ἡ ἐκδικασίς τῶν ἐκάστοτε ἀναγκριμένων ἐν Ἁγίῳ Ὄρει ὀριστῶν ζητημάτων, ἢ φροῦρησις τῆς μοναρχικῆς πειθαρχίας καὶ ἡ τιμωρία τῶν ὑποπιπτόντων εἰς παράπτωμα μοναχῶν ἐν γένει τοῦ Ἁγίου Ὄρους.

Ἄρθρον 45.

Τὸ ἀνώτατον τοῦ Ἁγίου Ὄρους νομοθετικὸν καὶ δικαστικὸν σῶμα πλὴν τῶν νομοθετικῶν αὐτοῦ ἀποφάσεων ἐκδικάζει καὶ τὰ ὀριστὰ τοῦ τόπου ζητήματα κατ' ἔφεσιν καὶ αἱ ἀποφάσεις αὐτοῦ εἶναι ὀριστικαὶ καὶ ἀνέκκλητοι καὶ ὑποχρεωτικαὶ διὰ τὴν μενονησίαν.

Ἄρθρον 46.

Αἱ ὀριστικαὶ διαφοραὶ μετὰ τὴν Μονῆς τινος καὶ ἐξαρτήματος αὐτῆς ἢ μετὰ δύο ἐξαρτήματων αὐτῆς ἐκδικάζονται πρωτοδικῶς ἐν τῇ Μονῇ αὐτῶν καὶ κατ' ἔφεσιν εἰς τὴν Ἱ. Κοινότητα. Αἱ δὲ τοιαῦται διαφοραὶ μετὰ δύο Μονῶν ἢ ἐξαρτημάτων δύο Μονῶν ἐκδικάζονται πρωτοδικῶς ὑπὸ τῆς Ἱ. Συνάξεως. Καὶ αἱ μὲν ἀποφάσεις τῶν Ἱ. Μονῶν ἐφεσιβάλλονται εἰς τὴν Ἱ. Κοινότητα ἐντός 15 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς γραπτῆς κοινοποιήσεως εἰς τὸν ἐνδιαφερόμενον διάδικον διὰ τῆς Ἱεραῖς Ἐπιστασίας, αἱ δὲ ἐφεσίβλητοι ἀποφάσεις τῆς Ἱ. Κοινότητος

εφαριθέλλονται εις τὸ Ἀνώτερον ἔκτακτον δικαστικὸν σὺμα κατὰ τὴν ἀμέσως πρώτην αὐτοῦ Σύναξιν μετὰ τὴν ἐκδοσιν καὶ κοινοποίησιν τῆς ἀποφάσεως τῆς Ἱ. Κοινότητος.

Ἄρθρον 47.

Ἐπὶ ἐλαφρῶν παραπτώματων, ἐφ' ὧν δὲν κρίνεται σκόπιμος ἢ εἰς τὰ δικαστήρια παραπομπή τοῦ πταίσαντος μοναχοῦ, δύναται ὁ ἡγούμενος μετὰ τῶν Ἐπιτρόπων ἐν τοῖς Κοινοβίοις, οἱ Ἐπίτροποι δὲ ἐν τοῖς Ἱδιωθρόμοις νὰ ἐπιβάλλωσιν ἀμετακλήτως τὰς ποινάς: α' νουθεσίαν, καὶ παρατήρησιν, β' ἐπιπληξιν κατ' ἰδίαν, γ' στέρησιν τροφῆς πλὴν τοῦ ἄρτου μέχρις ἑπτὰ ἡμερῶν.

Ἄρθρον 48.

Οὐδόπως δύναται νὰ μετασχηθῆ ἐν μέλος τοῦ Δικαστηρίου οὐδὲ νὰ παραστῆ εἰς τὴν συνέδρισιν αὐτοῦ α' ἂν εἶνε ὁ παθὼν (μηνυτῆς) ἐκ τοῦ ὑπὸ κρίσιν παραπτώματος καὶ β' ἂν εἶναι μέλος τοῦ δευτεροβάθμιου Δικαστηρίου καὶ ἢ ὑπόθεσις ἀφορᾷ μοναχὸν τῆς Μονῆς αὐτοῦ οὐχὶ ὁμοίως καὶ μοναχοὺς ἐξαρτημάτων αὐτῆς.

Ἄρθρον 49.

Αἱ ἐν ἄρθρῳ 48 ὀριζόμεναι αἰτίαι, αἱ ἐπαγόμεναι ἀποκλεισμοὶ τοῦ Δικαστοῦ ἰσχύουσι καὶ διὰ τὸ πρόσωπον τοῦ ἀνακριτοῦ, ὡς ἔχοντος τὴν γνώμην αὐτοῦ γραπτῶς δεδηλωμένην, ἥτις καὶ λαμβάνεται: (ἄρθρον 50) ὑποχρεωτικῶς ὑπ' ὄψει ἐν τῇ ψηφοφορίᾳ.

Ἄρθρον 50.

Τῶν ἐξαίρουμένων δικαστῶν δὲν εἶναι ἀναγκαῖα ἢ ἀναπλήρωσις ἐφ' ὅσον τὰ ὑπολειπούμενα μέρη ἀριθμοῦσι τὰ δύο τρίτα 2)3 τῶν ὅλων μελῶν τοῦ Δικαστηρίου. Ὀλιγώτεροι τῶν 2)3 τοῦ ὅλου ἀριθμοῦ τῶν μελῶν δὲν δύναται νὰ δικάζωσιν ἐγκύρως.

Ἄρθρον 51.

Ἐποπεσόντος μοναχοῦ τινος ἢ κληρικοῦ ἐν γένει μὴ ἀγιορείτου εἰς παραπτώματι ἐν Ἁγίῳ Ὄρει ἐνεργεῖται κατ' αὐτοῦ αἱ σχετικαὶ ἀνακρίσεις παρὰ τοῦ δευτεροβάθμιου Δικαστηρίου καὶ ὁ σχηματιζόμενος φάκελλος παραπέμπεται τῇ ἀρμοδίᾳ Ἐκκλησιαστικῇ Ἀρχῇ, ὑφ' ἣν ὑπάγεται ὁ πταίσας, τῶν Ἁγιορείτικῶν δικαστηρίων θεωρουμένων ἀναρμοδίῳ διὰ τὴν ἐκδικασίν ταύτην.

Ἄρθρον 52.

Τῶν παραπτώματων, καθ' ὧν ἀπειλεῖται ἢ ποινῆ τῆς καθαιρέσεως, ἀρμοδίον διὰ τὴν ἐκδίκασιν Δικαστήριον εἶνε τὸ Οἰκουμενικὸν Πατριαρχεῖον, εἰς ὃ παραπέμπεται ὑπὸ τοῦ δευτεροβάθμιου Δικαστηρίου ἢ δικαιογραφία, σχηματιζομένη κατὰ τὰς γενικὰς τῆς διαδικασίας διατάξεις τοῦ παρόντος Καταστατικοῦ Χάρτου.

Ἄρθρον 53.

Ἡ κατηγορία κατὰ Μοναχοῦ τινος ἐμφανίζεται ἢ διὰ μηνύσεως τοῦ ἐκ τοῦ παραπτώματος παθόντος ἢ ἄλλου οἰουδήποτε προσώπου ἐγγράφως ἢ καὶ διὰ αὐτεπαγγέλτου ἀπαγγελίας αὐτῆς ὑπὸ τῶν Μοναστηριακῶν ἀρχῶν, ἀλλὰ προφορικῶς.

Ἄρθρον 54.

Ἡ κατὰ Μοναχοῦ τινος μηνύσις ἢ ὑποβαλλομένη παρὰ προσώπων μὴ χριστιανῶν ἢ παρὰ αἰρετικῶν ἢ σχισματικῶν ἢ προκατεγνωσμένων διὰ βαρείας ποινῆς εἶνε ἀπαράδεκτος, ἐκτός ἂν τὰ πρόσωπα ταῦτα εἶνε τὰ παθόντα. Ὁμοίως ἀπαράδεκτος εἶνε καὶ πᾶσα ἀνωνύμως ἢ ψευδωνύμως ὑποβαλλομένη μηνύσις. Ὁ μηνυτῆς ὀφείλει νὰ διατυπῶ λεπτομερῶς τὰ παραπτώματα τοῦ κατηγορουμένου καὶ προτείνῃ δύο τοῦλάχιστον μάρτυρας πρὸς βεβαίωσιν αὐτῶν.

Ἄρθρον 55.

Γενομένης δευτῆς μηνύσεως τινος παραπέμπεται αὕτη ἐφ' ὅσον δὲν πρόκειται περὶ ἐλαφροῦ παραπτώματος κατ' ὅσον ἀσχεῖται ἢ πειθαρχικῆ ἐξουσία κατὰ τὸ ἄρθρον 47, εἰς τινὰ τῶν προϊσταμένων ἐν τοῖς πρωτοβάθμιαις ἢ τῶν ἀντιπροσώπων ἐν τῷ δευτεροβάθμῳ μετὰ τῆς ἐντολῆς τῆς καταρτίσεως τῆς διαδικασίας διὰ τῆς ἐνεργείας αὐστηρῶν καὶ λεπτομερῶν ἀνακρί-

σεων ἐγγράφων πάντοτε καὶ ἐπὶ παρουσίᾳ δύο μαρτύρων Μοναχῶν.

Ἄρθρον 56.

Πρῶτος εἰς ἐξέτασιν καλεῖται ὁ μηνυτῆς ὅπως βεβαίωσιν τὴν μηνύσιν αὐτοῦ καὶ ἀναλάβῃ τὴν εὐθύνην τῶν συνεπειῶν ἀνυπεστάτου μηνύσεως. Μετὰ τοῦτον ἀνακρίνονται οἱ προταθέντες ὑπὸ τοῦ μηνυτοῦ μάρτυρες τῆς κατηγορίας, ἐπακολουθεῖ τοῦ κατηγορουμένου ἢ ἀπολογία καὶ τέλος τῶν ὑπ' αὐτοῦ τυχόν προτεινόμενων μαρτύρων τῆς υπερασπίσεως ἢ ἐξέτασις.

Ἄρθρον 57.

Παραπομπῆς τῆς κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον ἀνακρίσεως ἢ ἀνακρίσεως ὑποβάλλει τὸν φάκελλον τῆς σχηματισθείσης δικαιογραφίας μετ' ἐκθέσεως περὶ τῶν προσωπικῶν αὐτοῦ ἀντιλήψεων, ὡς ἐπίσχεσε κατὰ τὴν διαδικασίαν τῆς ὑπὸ κρίσιν ὑποθέσεως εἰς τὸ διατάξαι τὰς ἀνακρίσεις Δικαστηρίου.

Ἄρθρον 58.

Τὸ Δικαστήριον, ὑποβληθείσης περαιωμένης δικαιογραφίας τινος, ἐπιλαμβάνεται ταύτης καὶ ἂν εὐρὴ αὐτὴν χηρίζουσαν συμπληρώσεως τινος διατάσσει τὴν συμπλήρωσιν, ὑποδεικνύον καὶ τὰ ἐλλείποντα στοιχεῖα, ἄλλως τάσσει ὀρισμένην ἡμέραν ἐκδικάσεως καθ' ἣν προσκαλεῖται ἐγκλίρωσιν καὶ ἐγγράφως ὁ κατηγορούμενος ὅπως ἐμφανισθῇ ἐνώπιον τοῦ Δικαστηρίου πρὸς ἀπολογία. Ἡ ἐξακρίβωσις τῆς ἐγκλίρωσιν προσκλήσεως τοῦ κατηγορουμένου στηρίζεται ἐπὶ ἀποδεικτικῷ ἐπιδόσει τοῦ κατηγορητηρίου ἐγγράφου, ἐν ᾧ διατυπῶνται ἢ δι' ἣν προσκαλεῖται νὰ ἀπολογηθῇ κατηγορία καὶ συγχρόνως καὶ ὁ χρόνος ἀκριβῶς τῆς ἐμφανίσεως αὐτοῦ ἐνώπιον τοῦ Δικαστηρίου.

Ἄρθρον 59.

Παράστασις δι' ἀντιπροσώπων ἢ πληρεξουσίου τοῦ κατηγορουμένου ἐνώπιον τοῦ ἀνακριτοῦ ἢ τοῦ Δικαστηρίου δὲν ἐπιτρέπεται.

Ἄρθρον 60.

Ἡ πρόσκλησις τῶν ἐκτὸς τοῦ Ἁγίου Ὄρους εὐρισκόμενων κατηγορουμένων γίνεται διὰ τῆς ἀρμοδίας Ἐκκλησιαστικῆς ἀρχῆς. Ἐν περιπτώσει δὲ ἀγνωστοῦ διαμονῆς αὐτοῦ ἢ πρόσκλησις κοινοποιεῖται τῇ εἰς ἣν ἀνήκει Μονῇ καὶ μετὰ πάροδον δύο μηνῶν ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως, ὅποτε θεωρεῖται ὡς νομίμως καὶ ἐγκύρως κοινοποιηθεῖσα τῷ κατηγορουμένῳ ἢ πρόσκλησις, δύναται νὰ χωρήσῃ τὸ Δικαστήριον εἰς τὴν ἐκδίκασιν τῆς ὑποθέσεως καὶ ἀποφασίσῃ ἐγκύρως.

Ἄρθρον 61.

Ἐμφανισθέντος τοῦ κατηγορουμένου ἐνώπιον τοῦ Δικαστηρίου κατὰ ταχθεῖσαν δικάσιμον ἡμέραν μετὰ τὴν βεβαίωσιν τῆς αὐτότητος αὐτοῦ ἀναγινώσκεται τὸ κατηγορητήριον ἐγγράφον, αἱ μαρτυρικαὶ καταθέσεις καὶ τὰ λοιπὰ σχετικὰ ἐγγράφα καὶ καλεῖται ἀκολούθως εἰς ἀπολογία ὁ κατηγορούμενος, ὅστις πρὸς τὴν προφορικῆν ἀπολογία δύναται νὰ καταθέσῃ καὶ ἐγγράφον τοιαύτην.

Ἄρθρον 62.

Ὁ κατηγορούμενος μὴ δυνάμενος νὰ παρίσταται κατὰ τὴν ἐξέτασιν τῶν μαρτύρων δικαιούται πρὶν ἀηολογηθῆ, ἐνώπιον τοῦ ἀνακριτοῦ ἢ τοῦ Δικαστηρίου, νὰ αἰτήσῃται καὶ λάβῃ γνώσιν ὅλης τῆς δικαιογραφίας ὅπως θνηθῇ καὶ ἀποκρούσῃ ὅλα τὰ σημεῖα τῆς κατηγορίας αὐτοῦ.

Ἄρθρον 63.

Μάρτυρες δὲν δύναται νὰ χρησιμεύσωσιν ἐνώπιον ἀγιορείτου Δικαστηρίου: α') οἱ μὴ χριστιανοὶ ἢ μὴ ὀρθόδοξοι ἢ σχισματικοί, β') οἱ ἐπὶ ψευδορκίᾳ ὑπὸ Δικαστηρίου τινος καταδικασθέντες, γ') οἱ πνευματικοὶ πρὸς ὅ,τι γνωρίζουσιν ἐκ τῆς ἐξομολογήσεως, δ') οἱ μὴ πῶ συμπληρώσαντες τὸ 14ον ἔτος τῆς ἡλικίας τῶν καὶ ε') οἱ διὰ βαρείας ποινῆς προκατεγνωσμένοι.

Ἄρθρον 64.

Ἡ ἐμφάνισις τῶν μαρτύρων ἐνώπιον τοῦ ἀνακριτοῦ, γινόμενη πάντοτε διὰ τῆς Κυριάρχου αὐτῶν Μονῆς, εἶναι ὑποχρεωτικῆ. Πρὸς τοῦτο καλεῖται ὁ μάρτυς δι' ἐγγράφου κλή-

σως του άνακριτού, όριζούσης αύτῷ τὸν τόπον, τὴν ἡμέραν, τὴν ὥραν, καὶ τὸν σκοπὸν τῆς ἐμφανίσεως αὐτοῦ καὶ ἐπιδήσιμότης ἐπὶ ἀποδεικτικῷ ἐγγράφῳ. Ἐν περιπτώσει ἀρνήσεως τοῦ μάρτυρος μετὰ δευτέραν πρόκλησιν νὰ ἐμφανισθῆ ἢ προσήγη αὐτοῦ ἐξαγορεύεται διὰ τῆς πολιτικῆς ἀρχῆς. Αἱ περὶ τῶν μαρτύρων διατάξεις τοῦ παρόντος άρθρου ἰσχύουσι καὶ διὰ τὸν μνηστὴν καὶ τὸν κατηγορούμενον.

Ἄρθρον 65.

Πρὸ τῆς ἐξετάσεως τῶν μαρτύρων δίδεται παρ' αὐτῶν, τῶν μὲν ἐν γένει μοναχῶν δι' ἀπλῆς ἀπὸ τῆς μοναχικῆς αὐτῶν ἀπαγγελίᾳ) βεβαιώσεως, τῶν δὲ λαϊκῶν δι' ἐπιθέσεως τῆς δεξιᾶς αὐτῶν ἐπὶ τοῦ Ἱ. Ἐπαγγελίου ὅτι θέλουσι ἀμολογήσῃ τὴν ἀλήθειαν ἄνευ τινὸς φόβου καὶ πάθους).

Ἄρθρον 66.

Οἱ μάρτυρες ἀνακρίνονται κατ' ἴδιον ὑπὸ τοῦ ἀνακριτοῦ ἕκαστος, δύναται δὲ ὁ ἀνακριτὴς πρὸς ἄρσιν τυχόν σκοτεινῶν σημείων τῆς καταθέσεως, αἰτῆσαι τοῦ κατηγορουμένου ἢ καὶ αὐτεπαγγέλτως, νὰ ἐξετάσῃ μάρτυρά τινὰ συμπληρωματικῶς ἢ καὶ κατ' ἀντιπαράστασιν πρὸς τὸν κατηγορούμενον ἢ ἄλλον μάρτυρα κατὰ τὴν ἀπόλυτον κρίσιν αὐτοῦ. Ἡ ἐξετάσις τῶν μαρτύρων γίνεται ὑπὸ τοῦ ἀνακριτοῦ, ὅστις ἀφοῦ ἐρωτήσῃ περὶ τοῦ ὄνοματός, τοῦ ἐπωνύμου, τῆς ἡλικίας, τοῦ τόπου τῆς γεννήσεως, τῆς κατοικίας, τοῦ ἐπαγγέλματος, τῆς θρησκείας καὶ τῶν σχέσεων τοῦ μάρτυρος πρὸς τὸν κατηγορούμενον, ἀπαγγέλλει τὴν κατηγορίαν καὶ προσκαλεῖ τὸν μάρτυρα νὰ ἐκθέσῃ ὅ, τι γνωρίζει περὶ αὐτῆς, ἀπευθύνων αὐτῷ καὶ ἐρωτήσεις ἐν ἀνάγκῃ πρὸς πλήρη διασάφισιν καὶ συμπλήρωσιν τῆς καταθέσεως αὐτοῦ. Ἐκθέσαντος οὕτω τοῦ μάρτυρος τὰς ἐπὶ τοῦ ἀντικειμένου τῆς κατηγορίας ἀντιλήψεις αὐτοῦ, προσκαλεῖται ὑπὸ τοῦ ἀνακριτοῦ νὰ προσθέσῃ ἂν ἔχῃ τι ἄλλο σχετικόν, μεθ' ὃ ἀναγιγνώσκεται ἢ κατὰθεσις εὐκρινῶς καὶ υπογράφεται αὕτη παρὰ τοῦ ἀνακρίναντος, τοῦ ἀνακριθέντος καὶ τῶν δύο μαρτύρων.

Ἄρθρον 67.

Τὸ Δικαστήριον περαιωθείσης τῆς δικήγραφίας ἐκτιμᾷ τὰς μαρτυρικὰς καταθέσεις, τὰς ἐν γένει ἀποδείξεις, τὴν τυχόν ὁμολογίαν τοῦ πταισματος ὑπὸ τοῦ κατηγορουμένου καὶ ἐκδίδει κατὰ πλειοψηφίαν τὴν καταδικαστικὴν ἢ ἀθωωτικὴν ἀπόφασιν αὐτοῦ, τὴν ὁποίαν καταχωρίζει ἐν ἰδίῳ βιβλίῳ καὶ ἤτις δέον νὰ φέρῃ τὸ ἱστορικόν, τὸ αἰτιολογικὸν ἀναλελυμένον μετὰ παραθέσεως τῶν γεγονότων ἐφ' ὧν ἐστηρίχθη ἢ πεποιθήσις τῶν δικαστῶν καὶ τὸ δικαστικὸν μέρος αὐτῆς μετ' ἀνάγραφῆς τῶν σχετικῶν άρθρων τοῦ παρόντος Καταστατικοῦ Χάρτου ὑφ' οὗ προδίδεται ἢ ἐπιβάλλομένη ποινὴ.

Ἄρθρον 68.

Ἡ ψευδογραφία ἄρχεται κατ' ἀντίστροφον τῆς ἱεραρχικῆς παραδρίας τῶν δικαστῶν τάξιν.

Ἄρθρον 69.

Ἐκδοθείσης δικαστικῆς τυχὸς ἀποφάσεως κοινοποιεῖται αὕτη ἐν ἐπισήμῳ ἀντιγράφῳ πρὸς τὸν κατηγορούμενον ἐπὶ ἐγγράφῳ ἀποδείξει ἐπιθέσεως, προσκαλούμενον διὰ τὴν συμπλήρωσιν αὐτοῦ πρὸς τὰ διὰ τῆς ἀποφάσεως διατασσόμενα.

Ἄρθρον 70.

Ἐν περιπτώσει, καθ' ἣν κλητευθεὶς κατὰ τὰς ἐπιθετικές διατάξεις δὲν προσέλθῃ ὁ κατηγορούμενος ν' ἀπολογηθῆ ἐκτός ἂν δὲν ἠδύνατο νὰ προσέλθῃ ἐκ λόγων ἀνωτέρας βίης ἀποκαμμένων εἰς τὴν ἐκτίμησιν τοῦ Δικαστηρίου, ἀναβάλλονται ἐν ἀποδοχῇ ταιούτων λόγων τὴν ἐκδίκασιν, ἀλλ' οὐχὶ πέραν τῶν χρονικῶν ὁρίων ἐντός τῶν ὁποίων εἶναι δυνατὴ ἢ ἄρσιν τῶν λόγων τούτων, τὸ Δικαστήριον ἐρευνῶν τὴν βᾶσιν καὶ τὴν οὐσίαν τῆς κατηγορίας δικάζει αὐτὸν ἐρήμην, τῆς τοιαύτης ἀποφάσεως θεωρουμένης ἐγγύρου καὶ κατ' οὐδὲν παραλλήλως οὐσίας ἐκείνης, ἣτις ἐκδίδεται ἐμφανιζόμενον τοῦ κατηγορουμένου.

Ἄρθρον 71.

Αἱ ἀποφάσεις τῶν πρωτοβάθμιων Δικαστηρίων αἱ ἐπιβάλλουσαι τὰς ποινὰς α') κούρα διὰ κερδοσκοπίας, β') ἀπακτὴν νηστείαν μέχρι 40 ἡμερῶν, γ') περιορισμὸν ἐν τῇ Μονῇ, δ') περιορισμὸν ἐν τινὶ ἐξαρτήματι τῆς Μονῆς ἢ ἐν ἑτέρῳ Μονῇ μέχρι ἐνὸς ἔτους, ε') ἐκπτώσιν ἀπὸ τοῦ δικονομικοῦ, ζ') ἀποκαταστάσιν ἀπὸ τῶν Μοναστηρίων τῆς Μοναχίας μέχρι ἐνὸς ἔτους, η') στέρησιν ἀδείας ἱεροπραξίας μέχρι τριῶν μηνῶν εἰσὶν ὀριστικαὶ καὶ ἀνεκκλησίαι.

Ἄρθρον 72.

Ἡδὲ ἀπόφασις τοῦ πρωτοβάθμιου Δικαστηρίου, ἐπιβάλλουσα ποινὰς μετρίους τῶν ἐν ἄρθρῳ 71 ὀριζομένων, ὑπόκειται εἰς ἔφεσιν ἐντός 15 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως αὐτῆς πρὸς τὸν κατηγορούμενον, ἐνώπιον τοῦ δευτεροβάθμιου Δικαστηρίου. Ἡ πέραν τῆς προθεσμίας ταύτης ὑποβαλλομένη ἔφεσις εἶναι ἀπρόσδεκτος ὡς ἐμπρόθεσμος.

Ἄρθρον 73.

Ἡ ἔφεσις ἀσκουμένη μόνον ὑπὸ τοῦ κατηγορουμένου δέον νὰ ἐξηγῆ λεπτομερῶς τοὺς τυπικοὺς καὶ οὐσιαστικοὺς λόγους τῆς ἐκκλήσεως τῆς πρωτοδίκου ἀποφάσεως, ὑποβάλλεται δὲ διὰ τοῦ ἐκδόντος τὴν ἀπόφασιν δικαστηρίου, ἔρχομενος ἐντός πάντε ἡμερῶν ἀπὸ τῆς υποβολῆς νὰ διαθεσῆ τὰύτην πρὸς τὸ δευτεροβάθμιον Δικαστήριον μετὰ τὸ ἀποδεικτικὸν τῆς κοινοποιήσεως τῆς πρωτοδίκου ἀποφάσεως καὶ ἔξω τὸν φάκελλον τῆς συστηκῆς δικηγραφίας. Ἐπ' οὐδενὶ λόγῳ δύναται τὸ Δικαστήριον νὰ ἀρνήθῃ τὴν ἀποδοχὴν τῆς ἀσκουμένης κανονικῆς ἐφέσεως.

Ἄρθρον 74.

Τὸ Δευτεροβάθμιον, ἐπιβληθείσης ἐφέσεως τινος, ἐπιλαμβάνεται ἐντός 15 ἡμερῶν τὸ πᾶν, τῆς ἐξετάσεως τοῦ κατὰ τύπου παραδεικτοῦ τῆς ἐφέσεως καὶ γενομένης ταύτης παραδεικτῆς, εἰσέρχεται εἰς ἔφεσιν καὶ οὐδένησιν τῆς οὐσίας τῆς υποθέσεως καὶ ἀποφασίζει ἀνεκκλησίως.

Ἄρθρον 75.

Ἡ ἔφεσις οὐδέποτε ἀναστέλλει τὴν ἐκτέλεσιν τῆς ἐκτελούμενης πρωτοδίκου ἀποφάσεως.

Ἄρθρον 76.

Αἱ ἀποφάσεις τῶν Δικαστηρίων πέμπονται εἰς τὴν πολιτικὴν τοῦ τόπου ἀρχὴν, ἐν περιπτώσει ἀρνήσεως τοῦ καταδικασθέντος νὰ συμμορφωθῆ πρὸς τὰ διὰ τῆς ἀποφάσεως διατασσόμενα, ἤτις καὶ διατάσσει τὴν κοινοποίησιν καὶ ἐκτέλεσιν αὐτῶν.

Ἄρθρον 77.

Οὐδέμηξ Μονῇ δύναται νὰ ἀρνήθῃ τὴν ὑπὸ μοναχῶν τινος ἔκτισιν ἐν αὐτῇ τῆς ἐπιβληθείσης αὐτῷ ποινῆς διὰ δικαστικῆς ἀποφάσεως.

Ἄρθρον 78.

Ἐκτελεστικῶς θεωροῦνται αἱ ἀποφάσεις ὅταν ἀπὸ τοῦ ἀποφασίου περιεχομένου καὶ ἀπὸ ἀπόψεως τυπικῶν στοιχείων εἶνε κανονικαὶ καὶ σύμφωνα πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος Καταστατικοῦ.

Ἄρθρον 79.

Ἐκτίσαντες μοναχῶν τινος τὸ ἥμισυ τῆς ἐπιβληθείσης αὐτῷ ποινῆς καὶ εἰληκρινῶς μετανοήσαντες δύναται τὸ δευτεροβάθμιον Δικαστήριον ἐπὶ τῇ αἰτήσιν τοῦ καταδικασθέντος καὶ γνωμοδοτήσει τῆς Γ. αὐτοῦ Μονῆς νὰ ἀναθεωρήσῃ τὴν δίκαν καὶ μεταρρυθμίσῃ τὴν ἐκδοθείσαν ἀπόφασιν ὡς πρὸς τὴν ἐπιβληθείσαν τῷ αἰτούντι ποινῇ.

Ἄρθρον 80.

Ἀποδειχθείσης μινότητος τινος ὅπως ὀχλήτου καὶ ἀνεπιστάτου ὁ μνηστὴς τιμωρεῖται διὰ τῆς ποινῆς ἐκείνης, ἣτις ἤθελεν ἐπιβληθῆ τῷ κατηγορουμένῳ ἐν περιπτώσει ἀποδείξεως τῆς ἐνοχῆς αὐτοῦ εἰς τὸ κατηγορηθὲν παράπτωμα.

Άρθρον 81.

Τὰ δικαστικά έξοδα βαρύνουσι τὸν κατηγορούμενον μὲν ἐν περιπτώσει καταδικῆς αὐτοῦ, τὸν μνηστήν δὲ ἐν ἀποδείχθῃ ἀδύτητος καὶ ἀνυπόστατος ἡ κατηγορία.

Άρθρον 82.

Αἱ ἐπὶ ὀρισμένον χρόνον ἐπιβαλλόμεναι ποιναὶ δὲν ὑφίστανται μετὰ τὴν ἐκτίσιν αὐτῶν καὶ ὁ τιμωρηθεὶς αὐτοδικαίως ἐπανέρχεται εἰς τὴν πρὸ τῆς ποινῆς κατάστασιν αὐτοῦ.

Άρθρον 83.

Ἐπὶ ὑποθέσεων, ἐφ' ὧν ἔχουσιν ἀρμοδιότητα τὰ τε ἀγιορευτικά καὶ τὰ πολιτικά Δικαστήρια δύναται ἕκαστον τούτων νὰ ἐνεργῇ τὰ τῆς διαδοχικῆς ἀρμοδιότητος αὐτοῦ, ἀνεξαρτήτως καὶ ἄνευ τινὸς περιορισμοῦ τοῦ ἐτέρου, χωρὶς ἢ ἀπόφασις τοῦ ἐνὸς νὰ προκρίνη τὴν τοῦ ἄλλου δυναμένην νὰ ἦ ἡ μὲν τοῦ ἐνὸς καταδικαστικὴ ἢ δὲ τοῦ ἐτέρου ἀθωωτικὴ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ε΄.

Αἱ Ἱ. Μοναὶ καὶ οἱ μοναχοὶ ἐν γένει.

Άρθρον 84.

Αἱ εἰκοσὶν Ἱ. Μοναὶ διαρύνται εἰς Κοινοβίους καὶ Ἰδιορρυθμοὺς. Κοινοβίου εἰσὶν αἱ Μοναὶ Διονυσίου, Κουτλουμουσίου, Ζωιγράφου, Καρακάλλου, Σίμωνος Πέτρας, Ἁγίου Παύλου, Ξενοφώντος, Γρηγορίου, Ἐσφιγμένου, Ἰωαννικοῦ καὶ Κωνσταντίνου. Ἰδιορρυθμοὶ δὲ αἱ Μοναὶ Μεγίστης Λαύρας, Βατοπεδίου, Ἰσῆρων, Χιλανδαρίου, Παντοκράτορος, Ξηροποτάμου, Δοχειαρίου, Φιλοθέου καὶ Σταυρονικήτα.

Άρθρον 85.

Κοινοβίος Μονὴ δὲν ἐπιτρέπεται νὰ μετατραπῇ εἰς Ἰδιορρυθμον. Ἰδιορρυθμὸς ἕως μετατρέπεται εἰς Κοινοβίον ἀποφάσει τῆς Ἱερᾶς Κοινοβότητος ἐν ἀπαιτηθῇ ὑπὸ τῆς ἀπολύτου πλειονοψηφίας τῶν πρὸ ἐξαετίας καρέντων ἀδελφῶν τῆς Μονῆς. Ἡ τοιαύτη περὶ μετατροπῆς Ἰδιορρυθμοῦ εἰς Κοινοβίον ἀπόφασις τῆς Ἱερᾶς Κοινοβότητος ἀνακοινούται τῷ Οἰκουμηνικῷ Πατριάρχῳ διὰ τὴν ἔκδοσιν τοῦ σχετικοῦ Σιγίλλιου.

Άρθρον 86.

Οἱ διαχειριζόμενοι μοναστηριακὴν περιουσίαν, ὄντες Ἐπιστάται καὶ Οἰκονόμοι πιστοὶ τῶν προσόδων αὐτῆς, ὀφείλουσι μετὰ φειδῶς καὶ εὐσυνειδησίας νὰ διαχειρίζονται ταύτην ὑπέχοντες ὡς ὑπόλογοι διὰ πᾶσαν εἰς βάρος αὐτῆς ἰδιοτελεῖ πρᾶξιν καὶ κατὰχρησὶν ἀνάλογον εὐθύνην.

Άρθρον 87.

Εἰς τὸ τέλος ἐκάστου ἔτους συντάσσεται ὑπὸ τῶν Μοναστηριακῶν ἀρχῶν ὁ προϋπολογισμὸς ἐσόδων καὶ ἐξόδων τοῦ ἐπιόντος ἔτους, καὶ ὑποβάλλεται εἰς τὴν ἔγκρισιν τῆς Συνάξεως ἐκάστης Μονῆς, ἣτις, δι' ἀπόφασίν τῆς καταχωριζομένης ἐν εἰδικῷ βιβλίῳ ἀποφάνεται ἠτιολογημένως, ἐφ' ἑνὸς ἐκάστου τῶν ἐν τῷ προϋπολογισμῷ ἀναγεγραμμένων ποσῶν.

Άρθρον 88.

Αἱ ὑπερβάσεις τῶν ἐγκριζόμενων διὰ τῆς ὑπὸ τοῦ προϋπολογισμοῦ ἀποφάσεως ποσῶν κατ' ἀρχὴν δὲν ἐπιτρέπονται. Ἐν ὅμως παραστῆ ἀναπόφευκτος ἀνάγκη δαπάνης τινὸς, μὴ δυναμένης νὰ ἀναβληθῇ διὰ τὸ ἐπιόν ἔτος ζητεῖται ἡ ἔγκρισις εἰδικῆς πιστώσεως παρὰ τῆς Συνάξεως τῆς Μονῆς, δικαιουμένης δι' ἀπόφασίν αὐτῆς νὰ ἐγκρίνη ἢ νὰ ἀπορρίψῃ αὐτήν.

Άρθρον 89.

Ἐν τῇ ἀρχῇ ἐκάστου ἔτους συντάσσεται ἀναλελυμένως ὁ ἀπολογισμὸς τῶν ἐσόδων καὶ ἐξόδων ἐκάστης Μονῆς τοῦ παρελθόντος ἔτους ὑπὸ τῆς Ἐπιτροπῆς, ὅστις μεθ' ὅλων τῶν ἀποδείξεων τῶν πληρωμῶν, αἰτινες ἀπαραιτήτως δεόν νὰ συνοδεύωσι τὸν ἀπολογισμὸν, ὑποβάλλεται καθ' ἕνα τρόπον καὶ ὁ προϋπολογισμὸς ὑπὸ τὴν ἔγκρισιν τῆς Συνάξεως.

Άρθρον 90.

Ὁ ἠγούμενος μετὰ τῆς Ἐπιτροπῆς ἐν τοῖς Κοινοβίοις καὶ ἡ διοικοῦσα Ἐπιτροπὴ ἐν τοῖς Ἰδιορρυθμοῖς κρατοῦν τὰ κλειθρα τοῦ Ταμείου καὶ τὴν σφραγίδα τῆς Μονῆς καὶ ἐνεργοῦσι

τὰ τῆς Διοικήσεως καὶ διαχειρίσεως αὐτῆς, συμφώνως τῷ ἐσωτερικῷ κανονισμῷ πλὴν τῶν γενικωτέρως φύσεως ζητημάτων, ὅποια εἶναι αἱ δικαστικαὶ ὑποθέσεις, συνομολογήσεις δανείων, ἀνταλλαγὴ κτημάτων, ἀπόστισις χρέους, νέαι οἰκοδομαὶ ἢ οὐσιώδεις ἐπισκευαὶ κτιρίων, πρόσληψις δοκίμων, κουργα μοναχῶν, προαγωγή καὶ χειροτονία ἐν γένει, διορισμοὶ Οἰκονόμων, ἐν τοῖς Μετοχίοις, ἀποστολαί, ἀγοραὶ κερμηλίων ἢ κτημάτων, μισθώσεις καὶ ἐκποιήσεις ἐν γένει, ἅτινα δεόν νὰ φέρωσιν ὑπὸ τὴν κρίσιν τῆς Συνάξεως, ἀρμοδίας νὰ ἀποφασίσῃ.

Άρθρον 91.

Τὰ διακονήματα τῶν Μονῶν κατανέμονται εἰς τοὺς ἀδελφούς αὐτῶν συμφώνως τῷ ἐσωτερικῷ κανονισμῷ ἐκάστης, ἀνάλογως τῆς ἰκανότητος καὶ τῶν δυναμειῶν ἐκάστου.

Άρθρον 92.

Οἱ Μοναχοὶ ἐκάστης Μονῆς ὀφείλουσι νὰ ὑπακούωσιν εἰς τὴν Μοναστηριακὴν αὐτῶν ἀρχὴν καὶ ἐκτελεῖσι ἀναντιρρήτως τὰς ἀνατεθειμένας αὐτοῖς ὑπηρεσίας ὑποκείμενοι, ἄλλως εἰς πειθαρχικὰς ποινὰς. Ἐσέρωθεν αἱ Μοναστηριακαὶ ἀρχαὶ ὀφείλουσι στοργὴν πατρικὴν πρὸς τοὺς μοναχοὺς καὶ μέριμναν ὑπὲρ αὐτῶν ἀμερόληπτον καὶ πρὸς πάντας ἴσην.

Άρθρον 93.

Διὰ νὰ κερῆ τις μοναχὸς δεόν νὰ ὑποστῇ δοκιμασίαν ἐνὸς μέχρι τριῶν ἐτῶν καὶ νὰ ἔχη συμπληρωμένον τὸ 18ον ἔτος τῆς ἡλικίας αὐτοῦ. Ὁ αὐτὸν κερεὶς μοναχὸς εἰς οὐδεμίαν στρατιωτικὴν θητείαν ὑπόκειται.

Άρθρον 94.

Ἐκάστη Μονὴ τηρεῖ ἀκριβὲς Μοναχολόγιον τῶν ἐν αὐτῇ Μοναχῶν, ἐν ᾧ ἐμφαίνεται ἐκάστου Μοναχοῦ τὸ κατὰ κόσμον ὄνομα καὶ ἐπώνυμον, ὁ τόπος τῆς καταγωγῆς, ἡ ἡλικία, ὁ χρόνος τῆς προσελύσεως εἰς τὴν Μονὴν καὶ τῆς κουράς αὐτοῦ, ὁ ἱερατικὸς βαθμὸς, ὁ τῆς παιδείσεως αὐτοῦ βαθμὸς καὶ πᾶσα ἄλλη ἀξία λόγου σχετικὴ πρὸς αὐτὸν πληροφασία.

Ἴδιον βιβλίον τηρεῖται καὶ διὰ τοὺς δοκίμους τῆς Μονῆς, ἐν ᾧ ἀναγράφονται ἀκριβῶς τὸ καθ' ἕνα ἕκαστον αὐτῶν.

Παρ' ἐκάστη Μονῇ τηρεῖται ἐπίσης Μοναχολόγιον τῶν Μοναχῶν καὶ δοκίμων τῶν ὑπ' αὐτὴν ἐξαρτημάτων κατὰ τὸν αὐτὸν ὡς ἀνωτέρω τύπον.

Άρθρον 95.

Πᾶσα μεταβολὴ λόγῳ κουράς ἢ θανάτου ἀδελφοῦ τινὸς Μονῆς ἢ ἐξαρτήματος δεόν ν' ἀναφέρεται εἰς τὴν Ἱ. Κοινοβότητα, ἣτις κρατεῖ γενικὸν πάντων τῶν μοναχῶν μοναχολόγιον. Τὰ ἐξαρτήματα ἀναφέρονται πάντοτε διὰ τῶν κυριάρχων αὐτῶν Μονῶν.

Άρθρον 96.

Οὐδενὶ ἐπιτρέπεται ἢ ἐκ τοῦ Ἁγίου Ὄρους ἔξοδος ἄνευ ἐγγράφου ἀδείας τῆς οἰκείας Μονῆς, ἐν ἣ δεόν νὰ ὀρίζεται ὁ χρόνος τῆς ἀπουσίας καὶ ὁ λόγος αὐτῆς. Πᾶσα δὲ ἀδεια ἀπουσίας δεόν νὰ θεωρῆται καὶ ὑπὸ τῆς Ἱ. Ἐπιστασίας. Τοῖς σπουδασταῖς δὲν δύναται ν' ἀρνηθῇ ἡ Μονὴ τὴν ἀδειαν ἀπουσίας.

Άρθρον 97.

Παρ' ἐκάστη Μονῇ τηροῦνται τὰ ἐξῆς βιβλία ὑπ' εὐθύνην τῆς ἐκάστης Μοναστηριακῆς Ἀρχῆς καὶ τοῦ Γραμματέως: 1) Μοναχολόγιον, 2) Κτηματολόγιον, ἐν ᾧ ἀναγράφεται πᾶσα ἡ κινήτη καὶ ἀκίνητος περιουσία τῆς Μονῆς, 3) Βιβλίον ἀποθήκης, ἐν ᾧ ἀναγράφονται τὰ εἰσοδήματα τῆς Μονῆς καὶ ἡ καταπόλωσις τούτων. 4) Ἡμερολόγιον, ἐν ᾧ ἀναγράφονται αἱ καθ' ἐκάστην ἐνεργούμεναι διαχειριστικαὶ πράξεις χρονολογικῶς. 5) Βιβλίον πράξεων τῆς Μοναστηριακῆς ἀρχῆς. 6) Βιβλίον τῶν εἰσερχομένων καὶ ἐξερχομένων (πρωτόκολλον), 7) Βιβλίον Καθολικῶν τῶν ἐσόδων καὶ ἐξόδων.

Άρθρον 98.

Αἱ χειροτονίαι τῶν Μοναχῶν τοῦ Ἁγίου Ὄρους γίνονται μόνον τῇ προτάσει τῆς Μοναστηριακῆς Ἀρχῆς. Οὐδεὶς λαϊκὸς ἢ μὴ κανονικὸς ἀγιορείτης μοναχὸς δύναται νὰ χειροτονηθῇ ἐν Ἁγίῳ Ὄρει. Πᾶσα χειροτονία μὴ γενομένη κατὰ τὴν διάταξιν ταύτην θεωρεῖται ἄκυρος καὶ ἀνεργήτος, καὶ ὡς μὴ

γενομένη. Εάν δὲ Μονὴ εἰς ἀποδειχθῆ ὅτι ἀπέλυσε πρόβουλη-
σιν εἰς ἀρχιερέα πρὸς χειροτονίαν μοναχοῦ τινος, μὴ ἀνήκοντος
εἰς αὐτὴν ἢ λαϊκοῦ, πρὸς τὴ ἐπιτιμῆσαι τῆς Ἱερᾶς Κοινότητος
καταγγέλλεται καὶ εἰς τὴν Μεγάλην τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίαν.
Ἄδεια ὁμοίως τῆς Μονῆς ἀπαιτεῖται καὶ διὰ τὴν ἀπονομὴν
τῶν δοκιμίων.

Ἄρθρον 99.

Τὰ ἐγγράφα τῶν Μονῶν ὑπογράφουσι τῶν Κοινοβίων μὲν ὁ
ἡγούμενος, τῶν δὲ Ἱδιορρυθμῶν οἱ Ἐπίτροποι καὶ φέρουσι τὴν
σφραγίδα τῆς Μονῆς, ὃ δὲ τύπος τῆς ὑπογραφῆς τοῦ ἡγουμέ-
νου εἶναι οὗτος «Ὁ Καθηγούμενος τῆς Ἱερᾶς Μονῆς.
(δείνα) καὶ οἱ σὺν ἑμοί ἐν Χριστῷ ἀδελφοί» ὃ δὲ τῆς ἐπιτρο-
πῆς τῶν Ἱδιορρυθμῶν οὗτος καὶ Ἐπίτροποι τῆς Ἱερᾶς Μονῆς
. (δείνα) καὶ οἱ σὺν ἡμῖν ἐν Χριστῷ ἀδελφοί ἢ καὶ οἱ
λοιποὶ προϊστάμενοι».

Ἄρθρον 100.

Ἐκποιήσεις κτημάτων ἐντὸς τοῦ Ἁγίου Ὄρους ἐπ' αὐτῶν
λόγω ἐπιτρέπεται. Ἀνταλλαγή αὐτῶν εἶναι δυνατή.

Ἄρθρον 101.

Ἡ ἀκίνητος περιουσία πάντος μοναχοῦ ἀγορεύεται περιέρχεται
εἰς τὴν Μονὴν αὐτοῦ ἐφ' ὅσον οὗτος πρὸ τῆς κουρᾶς αὐτοῦ
ἐξεχώρησε ταύτην ἐγγράφως εἰς αὐτήν. Πᾶσα δὲ περιουσία
κτηθεῖσα ὑπὸ μοναχοῦ τινος μετὰ τὴν κουρὰν του περιέρχεται
εἰς τὴν οἰκίαν αὐτοῦ Μονῆν ὅπουδῆποτε καὶ ἂν ἤθελεν ἀπο-
βιώσῃ οὗτος ἄνευ ἀπολυτηρίου τῆς Μονῆς του. Διὰ τὰ χρέη
τῶν μοναχῶν οὐδαμῶς εὐθύνεται ἡ Μονὴ αὐτῶν, ἐφ' ὅσον ταῦτα
συνήφθησαν ἄνευ ἐγγράφου ἀδείας αὐτῆς. Οἱ ἀδελφοὶ τῶν κοι-
νοβίων δὲν δύνανται νὰ ἔχωσιν ἰδίαν περιουσίαν.

Ἄρθρον 102.

Ἐκάστη Μονὴ ὀφείλει νὰ συντηρῆ καλῶς κατὰ τὰς ὑποδεί-
ξεις τοῦ ἱατροῦ Νοσοκομείου καὶ Φαρμακείου πρὸς νοσηλείαν
τῶν ἀσθενῶν. Ταῦτα τελούσιν ὑπὸ τὴν Διεύθυνσιν τοῦ ἱατροῦ,
ὑπὸ τὰς διαταγὰς τοῦ ὁποῦ ὑπάγονται καὶ οἱ Νοσοκόμοι. Καὶ
Γηροκομεῖον παρ' ἐκάστη Μονῆν λειτουργεῖ ὑποχρεωτικῶς.

Ἄρθρον 103.

Ἐάν τις μοναχὸς θελήσῃ ν' ἀποχωρήσῃ τῆς Ἱερᾶς Μετα-
νοίας δικαιούται νὰ ζητήσῃ παρ' αὐτῆς ἀπολυτήριον. Ἡ δὲ Μονὴ
αὐτοῦ χορηγεῖ τοιοῦτον εἰς αὐτὸν ἐφ' ὅσον ὑπάρχουσιν ἀποχωρή-
τες λόγοι ἀποχωρήσεως.

Ἄρθρον 104.

Ὁ ἡγούμενος ἢ Ἐπίτροπος Μονῆς τινος ἀπουσιάζων ἀνα-
πληροῦται ὑπὸ τινος τῶν προϊσταμένων τῆς ἐκλογῆς καὶ ἐμπι-
στοσύνης πάντοτε τοῦ ἀπουσιάζοντος προσώπου. Οἱ ἀναπληρω-
ταὶ ἀσκοῦσι πάντα τὰ δικαιώματα τῶν ἀναπληρουμένων κατὰ
τὴν ἀπουσίαν αὐτῶν.

Ἄρθρον 105.

Πᾶσα ἀνέγερσις ἢ ἐπισκευὴ κτιρίου, ὑπὸ μοναχοῦ τινος ἐπι-
ιδιοκτησίας τῆς Μονῆς ἐνεργεῖται κατόπιν ἀδείας τῆς Μονο-
στηριακῆς ἀρχῆς οὐδενὸς ἐντεῦθεν προσκτωμένου προσωπικοῦ
δικαιώματος τοῦ ἐνεργήσαντος αὐτὴν μοναχοῦ ἐκτὸς ἂν ἄλλως
ἤθελεν ὁρισθῆ διὰ συμβάσεως.

Ἄρθρον 106.

Τὰ κτήματα τῶν Ἱερῶν Μονῶν ἐν γένει, τὰ ἐκτὸς καὶ ἐν-
τὸς τοῦ Ἁγίου Ὄρους, μὴ τελούντα ὑπὸ ἐξάρτησιν τινὰ ἀπὸ
τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν ἢ ἄλλου τινὸς Ἰπουργείου τοῦ
Κράτους μισθούνται ἢ καλλιεργεῖνται δι' αὐτεπιστάσεως ὑπ'
αὐτῶν ἀναλόγως τοῦ συμφέροντος αὐτῶν.

Αἱ μισθώσεις δέον νὰ γίνωνται διὰ συμβολαίου ἐν ᾧ νὰ ἀνα-
γράφωνται λεπτομερῶς οἱ ὅροι τῆς μισθώσεως καὶ αἱ ἐν γένει
ὑποχρεώσεις τῶν μισθωτῶν. Ἡ ἀθέτησις εἰσδηλῆσται τῶν ὑπὲρ
τῶν Μονῶν ὄρων τῆς μισθώσεως ἐπὶ τῆς τὴν ἀμοιβήντα ἀν-
τὴς, τὴν ὁποίαν μόνον ἡ Μονὴ δύναται νὰ ἐπικαλοσθῆ. Πᾶν δι-
καίωμα, κτηθὲν ἀπὸ τῆς συνάψεως τῆς συμβάσεως μέχρι τῆς
ἀκυρότητος εἴτε τοῦ μισθωτοῦ, εἴτε ἀπ' αὐτοῦ τρίτου τινὸς ἐλ-
κοντος αὐτό, αἰρεται αὐτοδικαίως. Πᾶσα καθυστέρησις μισθώ-
ματός τινος παρέχει τὸ δικαίωμα εἰς τὴν μονὴν τῆς εἰσπρά-

ξείως αὐτοῦ κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ Νόμου περὶ εἰσπράξεως
καθυστερουμένων προσέδων τοῦ Δημοσίου.

Ἄρθρον 107.

Οἱ διορισμοὶ τῶν Δικηγόρων ὑπερκαπίσεως τῶν Μονῶν γί-
νονται ἀπ' εὐθείας δι' ἐγγράφου τῶν Μοναστηριακῶν ἀρχῶν.

Ἄρθρον 108.

Ἐνα ἐκλεγῆ τις προϊστάμενος δέον νὰ διακρίνηται ἐπὶ ἤθει
χρηστῷ, βίῳ ἀνεπιλήπτῳ καὶ διοικητικῇ ἱκανότητι, προτιμο-
μένων πάντοτε τῶν κατόχων ἐκκλησιαστικῆς μορφώσεως καὶ
ἐγκυκλίου παιδείας. Ἐν τῇ προαγωγῇ ἀδελφοῦ τινος εἰς προ-
ϊστάμενον ἀπαγορεύεται πᾶσα ἀνάμιξις τῶν πατέρων τῆς Μο-
νῆς πλὴν τῶν Προϊσταμένων τῆς Συνάξεως. Οἱ ἀπὸς ἐκλε-
γέντες εἶναι ἰσῆθιοι, ἐκπύπτοντες μόνον κατόπιν καταδικαστι-
κῆς ἀποφάσεως ἢ ἐπιλογῆς ἐνεργεῖται κατὰ τὴν ἐσωτερικὴν ἰ-
καστῆς Μονῆς κανονισμόν.

Ἄρθρον 109.

Εἰς τὰς Συνάξεις οἱ Προϊστάμενοι καταλαμβάνουσι τὴν θέ-
σιν αὐτῶν κατὰ τὰ προεβία τῆς προαγωγῆς καὶ κατὰ τὴν ἱε-
ραρχίαν αὐτῶν λαμβάνουσι τὸν λόγον καὶ διατυπῶσι ἐλευθέρως
καὶ ἀπεριόριστως ἕκαστος τὴν γνώμην αὐτοῦ ἐντὸς τῶν ὁρίων
πάντοτε τῆς εὐπρεπείας καὶ εὐχρηστίας. Διὰ τὸν ἐλεγχον
ἢ τὴν γνώμην, ἣν διατύπωσεν κατὰ τὴν συζήτησιν προϊσταμένου
τις εὐθέποτε δύναται νὰ καταδικωθῆ ἢ κατηγορηθῆ. Τῶν συνε-
δριῶν δέον νὰ τηρῶνται τακτικῶς.

Ἄρθρον 110.

Ἐκάστη Μονὴ ἢ ἐξάρτημα ὀφείλει νὰ ἔχῃ ἀκριθὴ καὶ λα-
πτωμαρῆ κατάλογον τῶν χειρογράφων, βιβλίων καὶ ἱερῶν ἀν-
φίων, ἱερῶν λειψάνων, ἀρχαίων εἰκόνων ἢ μνημείων ἢ τιμαθῶν
καθύλου, ἢ διαφόλων καὶ καλῆ συντήρησις τῶν ὁσίων εἶναι
ἀνακαταβλήθη ὑπ' εὐθύνην τῆς ἐκαστοῦ Μοναστηριακῆς ἀρχῆς.

Ὅμοιοι κατάλογοι τῶν ἐξαρτημάτων φυλάσσονται παρ' ἐ-
κάστης Μονῆς. Πάντα τὰ ἀνωτέρω εἶδη ἀναπληροῦνται.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Σ'.

Κοινοβίον Μοναχ.

Ἄρθρον 111.

Ἐκαστὸν Κοινοβίον διοικεῖται ἐσωτερικῶς ὑπὸ τοῦ ἡγου-
μένου, τῆς Ἐπιτροπῆς καὶ τῆς Γερουτίας, ἧς τὰ μέλη ἐπιλέ-
γονται κατὰ τὸ ἄρθρον 108.

Ἄρθρον 112.

Ἐνα ἐκλεγῆ τις ἡγούμενος δέον νὰ ἔχῃ τὰ ἑξῆς προόντα
α') νὰ διακρίνηται ἐπὶ ἤθει χρηστῷ, σταθερᾷ εὐσεβείᾳ, διο-
γωγῇ ἀνεπιλήπτῳ, μορφῶσι ἐκκλησιαστικῇ, ἐγκυκλίῳ παι-
δείᾳ καὶ διοικητικῇ ἱκανότητι, β') νὰ ἔχῃ ἡλικίαν 40 τοῦλάχιστον
ἐτῶν, γ') νὰ ἔλθῃ ἐν Ἁγίῳ Ὄρει τὴν κουρὰν αὐτοῦ,
προτιμομένων τῶν πρὸ δεκαετίας ἐγγειρομένων ἐν τῇ Μονῇ.

Ἄρθρον 113.

Μὴ ὑπάρχοντος ἀδελφοῦ ἐν Μονῇ τινι συγκαντροῦντος τὰ
προόντα τοῦ ἄρθρου 112 διὰ τὸ ἀξίωμα τοῦ ἡγουμένου προσκα-
λεῖται οἷος δῆποτε θεωρούμενος ὡς κατάλληλος, τῶν ἐν Ἁ-
γίῳ Ὄρει πατέρων, ἀποράσει τῆς ἀδελφότητος τῆς Μονῆς
καὶ ἀνατίθεται αὐτῷ τὸ τοῦ ἡγουμένου ἀξίωμα.

Ἄρθρον 114.

Διὰ τὴν ἐκλογὴν ἡγουμένου συνέρχονται ἐν τῷ Κοινοβίῳ
Ναῶ, τῇ τρισβίβητῃ ἡμέρᾳ προεστηρικυμένη πάντε τοῦλάχιστον
ἡμέρας πρὸ τῆς ἐκλογῆς δι' ἀποφάσεως τῆς γερουτίας, τὴν ἡ-
γῶντες συμπληροῦσι ἑξῆς τινος ἀπὸ τῆς κουρᾶς ἀδελφοὶ καὶ διὰ
μυστικῆς ψηφοφορίας ἐνεργουμένης ἀνοπίου τῆς γερουτίας, ἐκ-
λέγουσιν ὑποψήφους, ἐξ ὧν εἰς δύο τούτων πλειοψηφίαντα τί-
θενται εἰς δευτέραν μυστικὴν ψηφοφορίαν καὶ ὁ πλειοψηφίαντα
τούτων ἐκλέγεται ἡγούμενος. Ἐν ἰσοψηφίᾳ δὲ τίθεται κλήρος
μεταξὺ τῶν δύο.

Ἄμυ τῇ ἐκλογῇ καταχωρεῖται τὸ σχετικὸν ἐν τῷ κοινῷ
πρακτικῷ, ὑπογραφόμενον ὑπὸ τῆς Ἐπιτροπῆς καὶ τῆς γερου-

τίας και αντίγραφον τούτου, ομοίως υπογραφόμενον και σφραγίζομενον αποστέλλεται εις την Ίεράν Κοινότητα διά την κατά τὰ ἔθιμα ἐγκριθέντων τοῦ Ἡγουμένου, ἣτις δὲν δύναται νὰ παραταθῆ πέραν τοῦ μηνός.

Προκειμένου περὶ τῶν διατελεσάντων ἐν τῇ αὐτῇ Μονῇ ἡγουμένων δὲν ἀπαιτεῖται ἐγκρίσεις.

Πάντες οἱ ἔχοντες δικαίωμα ψήφου καὶ ἐκτὸς τῆς Μονῆς εἰς ὑπηρεσίας αὐτῆς διακονοῦντες ἀδελφοί, δέον νὰ εἰδοποιηθῶσι ἐγκαιρῶς περὶ τῆς ἐκλογῆς καὶ τῆς ἡμέρας αὐτῆς, τῆς ἐξακριβώσεως τῆς τοιαύτης γνωστοποιήσεως, στηριζομένης μόνον ἐπὶ ἐγγράφου ἀποδεικτικῆς. Ἐν περιπτώσει δὲ καθ' ἣν ἡ ἐκλογή δὲν διεξαχθῆ κανονικῶς ὑποβάλλονται ἐντὸς πέντε ἡμερῶν ἐνστάσεις κατ' αὐτῆς εἰς τὴν Ίεράν Κοινότητα, ἀποφαινομένην περὶ τοῦ κύρους αὐτῆς ἀνεκλήτως. Τῆς ἀποφάσεως τῆς Ίερᾶς Κοινότητος οὕσης ἀκυρωτικῆς ἐπαναλαμβάνεται, τῇ ἀμέσως ἐπομένῃ, ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως εἰς τὴν Μονὴν τῆς ἀποφάσεως ταύτης, Κυριακῇ ἢ ἐκλογῇ κατὰ τὰ ἀνωτέρω.

Ἄρθρον 115.

Ὁ Ἡγούμενος εἶνε ἰσθίος, ἐκτὸς ἐὰν ἐκτρέπηται ἢ ἀποδειχθῆ ἀνεπαρκῆς εἰς τὰ καθήκοντα αὐτοῦ καὶ δὲν ἐπανορθῶι μετὰ τὰς ἐπανειλημμένας παρατηρήσεις τῆς Γερουσίας τὰς παρεκτροπὰς αὐτοῦ, ὅτε παύεται ἀποφάσει τῆς Γερουσίας καὶ τῇ πλειοψηφίᾳ τῶν ἔχοντων δικαίωμα ψήφου μελῶν τῆς ἀδελφότητος, ἐνυπογράφως δηλοῦντων τὴν θέλησιν αὐτῶν ταύτην.

Ἄρθρον 116.

Ἐπ' οὐδενὶ λόγῳ δύναται νὰ ἀναβληθῆ πέραν τῶν δέ μηνῶν ἢ ἐκλογῇ νέου Ἡγουμένου. Κατὰ δὲ τὸ διάστημα τῆς μεσοῦρουμενίας τὰ τῆς Μονῆς διεξάγει ἡ Ἐπιτροπὴ μετὰ τῆς Γερουσίας. Ἡ παύσις τοῦ ἡγουμένου γνωστοποιεῖται ἀμέσως τῇ Ίερᾷ Κοινότητι, καθ' ὃν τρόπον καὶ ἡ ἐκλογή αὐτοῦ. Ἐπ' οὐδενὶ λόγῳ δὲ δύναται ὁ ἐπὶ καταχρῆσαι μοναστηριακῆς περιουσίας καταδικασθεὶς νὰ ἀναδειχθῆ ἡγούμενος.

Ἄρθρον 117.

Ἡ ἐκλογὴ ἡγουμένου τινός ὑπὸ τῆς Μονῆς διὰ τῆς Ίερᾶς Κοινότητος γνωστοποιεῖται τῇ Μ. τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίᾳ.

Ἄρθρον 118.

Ὁ ἡγούμενος ὡς πνευματικὸς πατὴρ ἔχει μόνος ἀνευ τῶν ἐπιτρόπων τὴν πνευματικὴν Ἐξουσίαν τῶν ἀδελφῶν τῆς Μονῆς, ἐπιτέλει ἐπὶ τῆς ψυχικῆς καταστάσεως αὐτῶν, προλαμβάνει πᾶσαν ἐκτροπὴν καὶ καθοδηγεῖ αὐτοὺς διὰ τῆς διδασκαλίας καὶ τῆς ἀξιωματικῆς ὑποδειγματικῆς αὐτοῦ ζωῆς εἰς τὸν προορισμὸν αὐτῶν. Ἐτέρωθεν οἱ ἀδελφοὶ ὀφείλουσι σεβασμὸν καὶ ὑπακοήν πληρῆς εἰς τὸν ἡγούμενον.

Ἄρθρον 119.

Ἡ ἐπιτροπὴ διμελὴς ἢ τριμελὴς ἐκλέγεται κατ' ἔτος ὑπὸ τῆς Γερουσίας ἐκ τῶν μελῶν αὐτῆς. Αὕτη συνεργάζεται μετὰ τοῦ ἡγουμένου ὑπὸ τὴν προεδρίαν αὐτοῦ καὶ ἀσκούσιν ὁμοῦ τὴν διοίκησιν καὶ διαχείρισιν. Οὐδεμίαν ἐντεῦθεν μονομερῆς πράξις τοῦ ἡγουμένου ἢ τῆς Ἐπιτροπῆς εἶνε ἐγκυρᾶς.

Ἄρθρον 120.

Ὁ Ἡγούμενος ὑποχρεωτικῶς ὀφείλει ἵνα ἐν πᾶσι τοῖς διοικητικῆς φύσεως ζητήμασι συνεργάζεσθαι μετὰ τῆς Ἐπιτροπῆς, ἐκτελοῦντες ὁμοῦ ἀπορρηκτικῶς πᾶσαν τῆς Γερουσίας ἀπόφασιν. Ἡ εἰσὶν ἡ ἐκτελεστικὴ ἀρχή, μὴ δυναμένου τοῦ Ἡγουμένου χωρὶς τῆς γνώμης τῆς Ἐπιτροπῆς χωρῆσαι εἰς οὐδεμίαν μονομερῆ ἐνέργειαν. Τοῦτο ὀφείλουσι πράττειν καὶ οἱ Ἐπίτροποι μὴ δυνάμενοι ἀποφασίζειν χωρὶς τῆς γνώμης τοῦ Ἡγουμένου. Ἐν διαφωνίᾳ δὲ μεταξὺ Ἡγουμένου καὶ Ἐπιτρόπων συγκληθεῖται ἡ Γερουσία καὶ λύει τὴν διαφοράν.

Ἄρθρον 121.

Ἐπ' οὐδενὶ λόγῳ ἐπιτρέπεται ἢ εἰς χεῖρας τοῦ Ἡγουμένου συγκέντρωσις τῆς ὅλης Ἐξουσίας ἢ ὁ σφετερισμὸς δικαιωμάτων τῆς Ἐπιτροπῆς ἢ τῆς Γερουσίας καὶ ὁ παραγκωνισμὸς

αὐτῶν. Ἐὰν ὁ Ἡγούμενος μετὰ τὴν πρώτην καὶ δευτέραν παρατήρησιν τῆς Γερουσίας, ἀναγραφομένην εἰς τὰ πρακτικά, ἐξακολουθῆ μὴ διορθούμενος παύεται ὑπὸ τῶν δέ τῶν μελῶν τῆς Γερουσίας. Ἐὰν ἡ πλειοψηφία τῆς ἀδελφότητος δὲν ἀποδεχθῆ τοῦτο, τότε προσκαλεῖται ἡ Ίερά Κοινότης, ὡς ἀνωτάτος ἐπόπτης, ἐπὶ τῆς πιστῆς τηρήσεως τοῦ παρόντος Καταστατικοῦ, καὶ λύει τὴν διαφοράν.

Ἄρθρον 122.

Ὁ Ἡγούμενος, ἡ Ἐπιτροπὴ, καὶ ἡ Γερουσία, ἐμπιστευμένοι τὴν κανονικὴν λειτουργίαν τοῦ Κοινοβίου ὀφείλουσι νὰ προβάλλωσιν ἐκαστὸς τὸ παράδειγμα τῆς Κοινοβιακῆς ζωῆς, παρακαθήμενοι ἐν κοινῇ μετὰ τῶν ἀδελφῶν Τραπεζίτη ἀποφύγοντες καὶ ἀπαγορευόντες ἰδιαιτέρως τοιαύτας, διδάσκοντες ἐμπράκτως τὴν ἀκτημοσύνην καὶ τὴν ἀγάπην, ἐπιμελούμενοι τῶν ἀσθενῶν καὶ γερόντων καὶ καθ' ὅλου παρέχοντες πλήρη αὐτοὶ πρῶτοι, τὸν σεβασμὸν καὶ τὸ κύρος εἰς τοὺς Κοινοβιακοὺς ἔθους καὶ θετηούς.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ζ΄.

Ἰδιόρρυθμοι Μοναχί.

Ἄρθρον 123.

Ἐκάστη ἰδιόρρυθμος μονὴ διοικεῖται ἐσωτερικῶς ὑπὸ τῆς Ἐπιτροπῆς καὶ τῆς Συνάξεως τῶν προϊσταμένων.

Ἄρθρον 124.

Ἡ Ἐπιτροπὴ, διμελὴς, ἢ τριμελὴς, ἐκλέγεται ἐν τῇ ἀρχῇ ἐκάστου ἔτους ὑπὸ τῆς Συνάξεως τῶν Προϊσταμένων ἐκ τῶν μελῶν αὐτῆς, ἐνασκει τὴν διοίκησιν καὶ διαχείρισιν τῆς μονῆς συμφώνως τῷ ἐσωτερικῷ κανονισμῷ αὐτῆς καὶ κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἀρθροῦ 90 καὶ ἐκτελεῖ τὰς ἀποφάσεις τῆς Συνάξεως.

Ἄρθρον 125.

Ἡ Συνάξις τῶν προϊσταμένων εἶνε σώμα διαρκές καὶ τὰ μέλη αὐτῆς ἐκλέγονται κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἀρθροῦ 108.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Η΄.

Ἐξαρτήματα ἐν γένει.

Ἄρθρον 126.

Πάντα τὰ ἐν Ἁγίῳ Ὄρει ἐξαρτήματα, Σκήτται, Κελλία, Καλύβαι Ἠσυχαστήρια, Καθίσματα μετὰ τῆς περιοχῆς καὶ τῶν παραρτημάτων αὐτῶν, εἶνε κατὰ τὰ ἀνάγκη κρατοῦντα, ἀνασφαίρα καὶ ἀναπαλλοτρίωτα κτήματα τῶν Κυριάρχων αὐτῶν Ἱ. Μονῶν.

Ἄρθρον 127.

Πάντες οἱ μοναχοὶ τῶν ἐξαρτημάτων λογιζοῦνται ἀδελφοὶ τῆς Κυριάρχου Μονῆς εἰς τὴν ὁποίαν ὀφείλουσι οἱ γέροντες αὐτῶν νὰ γνωρίζωσιν ἀμελητῆ τὴν πρόκλησιν τῶν δοκίμων, ὁ χρόνος τῆς δοκιμασίας τῶν ὁποίων προσημετεῖται ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς ἀναγγελίας.

Ἄρθρον 128.

Ἡ σύγκλησις κατῆσις δύο σκηνωμάτων ὑπὸ τοῦ αὐτοῦ προσώπου, ἀπαγορεύεται ἀπολύτως.

Ἄρθρον 129.

Πᾶσα ἐπισκευὴ ἐξαρτήματος τινός προσαπαιτεῖ τὴν ἐγγράφον ἄδειαν τῆς οἰκίας Μονῆς, πᾶσα δὲ νέα οἰκοδομὴ ἢ προσαύξησις κτιρίου τὴν ἄδειαν τῆς Ἱ. Κοινότητος, ἀρμοδίας νὰ ἐγκρίνη καὶ τὸ ἀπαραιτήτως ὑποβάλλόμενον αὐτῇ σχέδιον τῆς νέας οἰκοδομῆς ἢ προσαυξήσεως.

Πᾶσα ἄλλη γενομένη οἰκοδομὴ ἢ προσαύξησις παρέχει τὸ δικαίωμα τῆς καταδικάσεως αὐτῆς ὑπὸ τῆς Ἱ. Κοινότητος.

Άρθρον 130.

Μεταβολή των εν τοις δημοίοις έγγραφομένων προσώπων επ' ουδενί λόγω επιτρέπεται.

Άρθρον 131.

Δια την κτηνών διακίμω εξαρτήματα τινος επιβάλλεται η τήρησις των γενικών περι δοκιμασίας και ηλικίας διατάξεων κατά το άρθρον 93 και η προηγουμένη απαιτητήτως άδειαι της Κυριάρχου Ι. Μονής. Μόνον δε εγκρίσει της Κυριάρχου Μονής δύναται να έγγραφη τις εν τω δημοίω και μόνον οι εν αυτώ έγγραφομένοι αναγνωρίζονται ως συνοδεία και δικαιούνται εις κληρονομίαν του Γέροντος αυτών.

Άρθρον 132.

Εν περιπτώσει άπουσίας των νομίμων κατόχων εξαρτήματος τινος, ουδένα μοναχός δύναται ν' αναλάβη την επιτροπείαν αυτού άνευ άδειας της Κυριάρχου του εξαρτήματος τούτου Μονής. Το πέρας του έτους άνευ άδειας εγκαταλειπόμενον παρά του κατόχου εξάρτημα επανέρχεται αυτοδικαίως εις την Κυριάρχου Μονήν, μη δυναμένου του εγκαταλείψαντος αυτό ουδέν επ' αυτού δικαίωμα να διεκδικήσῃ υπέρ αυτού.

Εάν δε τι εκ των εν τω δημοίω έγγραφομένων προσώπων άνευ άδειας της Κυριάρχου αυτώ Μονής άπουσίαση πέρας του εξαμήνου διαγράφεται υπό της Μονής από του δημοίω αυτοδικαίως. Άλλα και ο την άδειαν αυτού υπερβάς κατά δε μήνας εν τη άπουσία αυτού θεωρείται άνευ άδειας άπουσάτων και διαγράφεται από του δημοίω.

Άρθρον 133.

Μετατροπή Σκητών εις Μονάς η Κελλίων εις Σκήττας η Καλυδών εις Κελλίαν άπαγορεύεται απολύτως.

Άρθρον 134.

Πάντα τα εν Αγίω Όρει εξαρτήματα και οι εν αυτοίς ενσχιόμενοι πατέρες όφείλουσι, κατά τα επ' αιώνων κρατούντα πληρήν σεβάσμιον και άπαράβατον έφαρμογήν των δια του πατριότος Καταστατικού Χάρτου θεσπισμένων, άνραν δε εδραιώθαι και υποταγήν προς τας Κυριάρχους αυτών Μονάς, των άπαρασίτως εκτελοούσι τας νομίμους διαταγάς.

Άρθρον 135.

Απαγορεύεται εν γένει η εξαγωγή ξυλείας εκ των δασών της Κυριάρχου Μονής άνευ έγγραφου άδειας αυτής, πλην των αναγκαιούτων κισσοξύλων δια την οικιακήν χρήσιν, λαμβανόμενων τούτων μόνον εκ των υποδεικνυμένων της Μονής μερών.

Κρεβατόξυλα και γούρνας δεν δύναται η Μονή ν' άρνηθή εις τους κατόχους Κελλίων αν αποδεδειγμένως έχωσιν ανάγκην αυτών, λαμβανόμενων δε τούτων μόνον εκ της περιφέρειας του Κελλίου (Σηγλ. 1909 άρθρ. Δ'). εκ των υποδεικνυμένων υπό της Μονής καταλλήλων δένδρων και μερών, πλην της Ι. Μονής Σταυρονησία σπερυμένης δάσους συνωδά τω σχετικώ της Τεράς Κοινότητος πράκτικώ του 1911.

Άρθρον 136.

Πάν εξάρτημα όφείλει να τηρή άκριβές μοναχολόγιον των εν αυτώ μοναχών, ίδιον βιβλίον των δοκίμων αυτού κατά τας διατάξεις του άρθρου 94 θεωρούμενα κατ' έτος υπό των Κυριάρχων Μονών.

Άρθρον 137.

Πάν εξάρτημα όφείλει να καταβάλλη ανακλιπώς τη Κυριάρχου αυτού Μονή τα έκάστοτε όριζόμενα και αναλογικώς κατανομόμενα υπό της Ι. Κοινότητος δασίματα συμφώνως τω άρθρω 36. Η καταβολή του τριμηνίου των Κελλίων και των ειδικών δασμάτων των Σκητών γίνεται συμφώνως τω νομίμω, τω καθοριζόμενω υπό των σιγγλλίων, άτινα όρίζουσι τας σχέσεις αυτών μετά των Κυριάρχων αυτών Μονών, πλην των Ταβήλειακων δασμάτων, καταβάλλομένων εις νόμισμα, καθορισθέν υπό της Ι. Κοινότητος.

Άρθρον 138.

Η οικονομική κατάσταση Κελλίου η Καλύθης τινος δέον να ταλή άπλωις εν γνώσει των εν τω δημοίω έγγραφομένων προσώπων και μόνον εν τη συγκαταθέσει τούτων δύναται να γίνη

πώλησις αυτών. Προκειμένης πώλησις άδειαι πάντες της Κυριάρχου Μονής, Κελλίου η Καλύθης. Η Πουκατηριου τινος δέον να δηλωθαι το πρόσωπον του άγοραστου, εις ο δύναται να εγκρίνη η ου την πώλησιν η Μονή και η πραγματική συμπεφωνημένη τιμή αυτού και να καταβάλλεται τη Μονή το άνακαθεν καθιερωθόν δικαίωμα αυτής, ήτοι 15 ο/ο επί της όλικής τιμής, δέκα μόν υπό του πωλητού, πέντε δε υπό του άγοραστου.— Πάσα άλλως γενομένη άγορά είναι άκυρος και οι παραβάται διώνονται πειθαρχικώς.

Άρθρον 139.

Η πολιτεία των εν τοις εξαρτήμασι Μοναχών δέον να η κόσμιος και κατά πάντα σύμφωνα τη άπαγγελία αυτών.

Κατά των έκτραπομένων επιβάλλουσι υπό των Κυριάρχων Μονών ποιναι κατά τας διατάξεις του περι Αγροαιτικών Διακατηρίων κεφαλαίου του παρόντος Καταστατικού Χάρτου.

Τοις κατόχοις Κελυδών η Κελλίων, τοις επιμόνωσ άδικοθώτοις δύναται να επιδληθή παρά του δευτεροβαθμίου Διακατηρίου, προς τας άλλαις ποιναις και η της εντός όρισμένης προθεσμίας έκποίησης της Καλύθης η του Κελλίου αυτών.— Εν περιπτώσει, καθ' ην δεν εμφανισθ' εντός της αυτής προθεσμίας άγοραστής, παρέχεται νέα προθεσμία και αν και πάλιν δεν εμφανισθ', όρίζεται άποράται του δευτεροβαθμίου Διακατηρίου, εκ μέρους του κατόχου της Καλύθης η του Κελλίου άφ' ενός και της Κυριάρχου αυτου Μονής άφ' άλλου, έκτιμητική Ηπιτροπή εκ δύο μελών εκλεγέσθαι, ήτις επί τη βάση της κατά τον χρόνον της έκτιμήσεως αξίας της Καλύθης η του Κελλίου συντάσσει την σχετικήν έκθεσιν, την όποιαν υποβάλλαι τω δευτεροβαθμίω Διακατηρίω.

Διζωνούσης δε της έκτιμητικής Ηπιτροπής ως προς την αξίαν του Κελλίου η της Καλύθης, αυτή καθορίζεται δι' άποφάσεως όριστικής του δευτεροβαθμίου Διακατηρίου.

Άρθρον 140.

Ματαξύ των άγοραστών Κελλίου η Καλύθης προτιμάται πάντοτε η Μονή, ως Κυριάρχος.

Άρθρον 141.

Επ' ουδενί λόγω δύναται ο κάτοχος του Κελλίου η Καλύθης να συνάψη εγκύριως δάνειον εις όριον του Σακνόμεστο αυτού άνευ έγγραφου άδειας της Μονής, ήτις ουδαμώς ειδύναται εν αναγκη περιπτώσει δια τα χρέη αυτού.

Ουδέ επιτρέπεται το όσται, ως ενάμερον το δημοίον του Κελλίου η Καλύθης προς σύνταξιν δανείου. Το τούτων θεωρείται και είναι άκυρον όλωσ έτα γίνη

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Θ'.

Σκήται.

Άρθρον 142.

• Αί Σκήται εν Αγίω Όρει είναι δόδακα και διακρίνονται εις Κοινότητας και Ιδιοκτήτους. Κοινότητες σκήται είναι αι έξής 1) η της του Αγίου Παντελεήμονος (Ρωστικού) επ' ονόματι της Κοιμητιου της Θεσσαλίας (Βογοσλαβικα), 2) η της του Παντοκράτορος επ' ονόματι του Προφήτου Πλου, 3) η της της Μεγίστης Αύρας επ' ονόματι του Τιμίου Προδρόμου και 4) η της του Βατοπαδίου επ' ονόματι του Αγίου Ανδρέου. Ιδιοκτήται δε σκήται είναι αι έξής 1) η της Μεγίστης Αύρας επ' ονόματι της Αγίας Άννης, 2) η της αυτής Μονής επ' ονόματι της Αγίας Τριάδος (των Κισσοκισυδίων), 3) η της του Βατοπαδίου επ' ονόματι του Αγίου Δημητρίου, 4) η της των Μήτρων επ' ονόματι του Τιμίου Προδρόμου, 5) η της του Κουτλουουσιου επ' ονόματι του Αγίου Παντελεήμονος, 6) η της του Αγίου Ηρόλου επ' ονόματι της Θεσσαλίας (Νέα σκήται), 7) η της αυτής Μονής επ' ονόματι του Αγίου Δημητρίου (Λακκου), 8) η της του Παντοκράτορος επ' ονόματι του Βλαστατιου της Θεσσαλίας.

Άρθρον 143.

Εκάστη σκήται όφείλει συμφώνως τω σχετικώ νόμω Παιδοφρονική Σηγλλια, δι' ου η Κυρίαρχος αυτής Μονή αναγκωμωξεν ουδην εις σκήτην και τας κρητάτας ματαξύ αυτής και της Κυριάρχου Μονής κανονισμεις έγγραφως και έθιμωσ, να

τηρή ἀναλλοίωτον τὸ δι' αὐτὴν καθορισθὲν πολίτευμα, τὰς σχέσεις τῆς ἐξαρτήσεως αὐτῆς ἀπὸ τῆς Κυριάρχου Μονῆς, τὸ εἶδος τοῦ διοικητικοῦ καὶ ἄλλου ἐν γένει βίου αὐτῆς καὶ τὰς σχέσεις τῶν πατέρων αὐτῆς πρὸς τὴν Κυριάρχου Μονήν.

Ἄρθρον 144.

Ὁ ἐσωτερικὸς τῶν σκητῶν βίος διέπεται ὑπὸ ἐσωτερικοῦ Κανονισμοῦ, ἐγκρινόμενου ὑπὸ τῆς Κυριάρχου αὐτῶν Μονῆς καὶ μὴ δυναμένου νὰ ἀντικειταί εἰς τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος Καταστατικοῦ χάρτου.

Ἄρθρον 145.

Οἱ ἐν ταῖς σήκταις ἐνασκούμενοι μοναχοὶ ὀφείλουσι νὰ ἐκτελῶσι τακτικῶς τὰ θρησκευτικὰ αὐτῶν καθήκοντα καὶ προσέρχονται ἀνελλιπῶς εἰς τὰς ἀγρυπνίας τοῦ Κυριακοῦ, ὑποκείμενοι ἄλλως εἰς πειθαρχικὰς ποινάς.

Ἄρθρον 146.

Ἐκάστος τῶν δοκιμῶν δικαῖων πρὸ τῆς κοινῆς αὐτοῦ ὅπως τῇ γνώσει καὶ ἐγκρίσει τοῦ πνευματικοῦ αὐτοῦ ἐκλέξει ὑπακοὴν παρ' ἐτέρου γέροντος. Ἀπὸ τῆς κοινῆς ὅμως ὀφείλει νὰ μὴν ἰσοθίως ἐν τῇ ὑπακοῇ τοῦ οἰκείου γέροντος, ἀπαγορευομένης αὐστηρῶς τῆς προσλήψεως αὐτοῦ παρ' ἐτέρου γέροντος τῆς αὐτῆς σήκτης, ὅστις προσλαμβάνων αὐτὸν ὑποκαίεται εἰς πειθαρχικὴν δίωξιν ὑπὸ τῆς Κυριάρχου Μονῆς. Ἡ σχέση τῶν γέροντος πρὸς τοὺς ὑποτακτικούς εἶναι σχέση πνευματικοῦ πατρὸς πρὸς υἱὸν καὶ ἐντεῦθεν οἱ μὲν ὑποτακτικοὶ ὀφείλουσι σεβασμὸν καὶ ὑπακοὴν εἰς τὸν Γέροντα, οὗτος δὲ πατρικὴν πρὸς τοὺς ὑποτακτικούς ἀγάπην καὶ συμπεριφορὰν.

Ἄρθρον 147.

Τοῖς ἐρίσταῖς, ἀτάκτοις, ταραχοποιῶσι καὶ ἐν γένει διαφύρουσι βίον ἐπιμεμπτον ἐπιβάλλεται μετὰ προηγουμένην νομοθεσίαν ἢ ἐπίκληξιν ὑπὸ τοῦ δικαίου καὶ τῆς συνάξεως τῆς σήκτης. Οἱ ἀδιόρθωτοι καταγγέλλονται εἰς τὴν Κυριάρχου Μονήν καὶ ἐφαρμόζονται παρ' αὐτῆς αἱ κατὰ τὸ ἄρθρον 139 προβλεπόμεναι ποιναί.

Ἄρθρον 148.

Προκειμένης ἀγορᾶς Καλύθης ἐν τινι σήκτῃ ἐξετάζεται παρὰ τῆς συνάξεως αὐτῆς ἢ ἂν γένει διαγωγή τοῦ ἀγοραστοῦ καὶ ἂν αὐτὴ εὐρεθῆ σύμφωνος πρὸς τὰς Μοναχικὰς ἀπαιτήσεις καὶ ὑποχρεώσεις ἀποστέλλονται ὁ τε πωλητὴς καὶ ἀγοραστὴς τῇ Κυριάρχῃ Μονῇ, ἥτις ἐγκρίνουσα τὴν πώλησιν ἐκδίδει, κατὰ τὴν ἀνάγκην τάξιν, ἐπὶ καταβολῇ τοῦ καθωρισμένου δικαιώματος αὐτῆς, τὴν Μοναστηρικὴν ὁμολογίαν ἐπιστρεφουμένης τῆς πλαιῖας τοιαύτης.

Ἄρθρον 149.

Ἐκάστη σήκτῃ διοικεῖται ὑπὸ τοῦ Δικαίου, τῶν Συμβούλων καὶ τῆς Συνάξεως τῶν Γερόντων αὐτῆς.

Ἄρθρον 150.

Ἦνα ἐκλογὴ τις Δικαίος δεῖν νὰ εἶναι ἐκ τῶν Γερόντων τῶν Καλυθῶν μεμαρτυρημένης ἀρετῆς καὶ ἰκανότητος ἀνεγνωρισμένης ὑπὸ τῆς Κυριάρχου Μονῆς. Οἱ δὲ ὑπὸ ποινὴν διατελοῦντες δὲν δύνανται νὰ ἀναδειχθῶσι Δικαῖοι.

Ἄρθρον 151.

Ἡ ἐκλογὴ τοῦ Δικαίου ἐν ταῖς Κοινεσίαις σήκτικαί γίνεται κατὰ τὴν κρατούσαν αὐταῖς τάξιν.

Ἐν δὲ ταῖς Ἰεραρχίαις σήκταις ἢ ἐκλογὴ τοῦ Δικαίου γίνεται κατὰ πλειονοψηφίαν ὑπὸ τῶν ἐγγεγραμμένων ἐν ταῖς μοναστηριακοῖς καταλόγοις Γερόντων τῶν Καλυθῶν συνεργωμένων πρὸς τοῦτο ὑπὸ τὴν προεδρείαν τοῦ πρεσβυτέρου αὐτῶν ἐν τῷ Κυριακῷ, τὰς ἀρχὰς τοῦ μηνὸς Μαΐου ἐκάστου ἔτους. Τὸ τοιοῦτον δικαίωμα τῆς ἐκλογῆς Γερόντος τινος ἐκτὸς τοῦ Ἁγίου Ὁρους εὐρισκόμενου ἀπαιτῆ τῇ ἐγγράφῃ ἀδείᾳ τῆς κυριάρχου Μονῆς στηριζομένη ἐπὶ ἐγγράφῃ ἐντολῇ τοῦ ἀπουσιάζοντος γέροντος, ὁ ὑποτακτικὸς αὐτοῦ. Ἐν ἰσοψηφίᾳ ἀποφαίνεται ἡ κυριάρχου Μονῆ, τῆς ὁποίας ἀντιπρόσωπος παρίσταται ἐποπευθὼν τὴν διεξαγωγὴν τῆς ἐκλογῆς. Ἡ ἐκλογὴ τοῦ Δικαίου ἀναφέρεται τῇ κυριάρχῃ Μονῇ δι' ἐνοφραγίστου τῆς Συνάξεως πρακτικοῦ πρὸς ἐγκρίσιν, ἀναγνώρισιν καὶ ἐγ-

καθίδρυσιν κατὰ τὰ ἐκπαλαί εἰθισμένα.

Ἄρθρον 152.

Οἱ σύμβουλοι παρ' ἐκάστη Σήκτῃ, δύο ἕως τέσσαρες, ἐκλέγονται καθ' ἕνα χρόνον καὶ τρέπον ὁ Δικαῖος αὐτῆς, τοῦ ἡμίσεος ὅμως ἀριθμοῦ αὐτῶν ἐκλεγομένου ὑπὸ τῆς κυριάρχου Μονῆς.

Ἄρθρον 153.

Ἡ διάρκεια τῆς ὑπηρεσίας τοῦ δικαίου καὶ τῶν συμβούλων δύο ὄντων εἶνε ἐτήσια. Ἐπὶ τριῶν ὅμως συμβούλων ἀντικαθίσταται ἀνὰ πᾶν ἔτος εἰς ἡ πλείονες καὶ ἐπὶ τεσσάρων οἱ δύο ἢ καὶ οἱ τέσσαρες, κατὰ τὰ κρατούμενα ἐν ἐκάστη σήκτῃ.

Ἄρθρον 154.

Ἐκάστη Σήκτῃ ἔχει ἰδίαν σφραγίδα, φέρουσαν τὸ ὄνομα αὐτῆς καὶ τὸ τῆς κυριάρχου Μονῆς καὶ εἶνε διηρημένη εἰς τριῖν ἢ τέσσαρα τμήματα, κρατούμενα ἀνὰ ἕνα παρ' ἐκάστου συμβούλου. Τῶν τμημάτων τούτων κρατοῦνται παρὰ τῶν ὑπὸ τῆς Μονῆς διορισθέντων συμβούλων δύο μὲν ἐπὶ τεσσάρων συμβούλων, ἐν δὲ ἐπὶ τριῶν συμβούλων. Ἡ χρῆσις τῆς σφραγίδος ταύτης περιορίζεται μόνον εἰς τὰ ἀνταλλασσόμενα μετὰ τῆς κυριάρχου Μονῆς ἐγγράφα καὶ τὰ ἀφορῶντα ἐλέη καὶ βοηθήματα τοιαῦτα ἐν Ἁγίῳ Ὁρει.

N

Ἄρθρον 155.

Ὁ δικαῖος καὶ οἱ σύμβουλοι αὐτοῦ ὀφείλουσι νὰ συνεργάζωνται καὶ προάγῃσι τὰ συμφέροντα τῆς Σήκτης αὐτῶν μηδεμίαν ἐντεῦθεν μονομεροῦς πράξεως πλὴν τῶν συνήθων κληκόντων ἐκάστου, δυναμένης νὰ θεωρηθῆ ἐγκύρου. Αἱ σπουδαίαι τῆς Σήκτης ὑποθέσεις αἱ ἔξω τῆς συνήθους ὑπηρεσίας, δεῖν νὰ φέρονται ἐνώπιον τῆς Συνάξεως τῶν Γερόντων καὶ ταυχάνωσιν ἀπαραιτήτως τῆς ἐγκρίσεως τῆς κυριάρχου Μονῆς.

N

Ἄρθρον 156.

Καθήκονα τοῦ κατὰ κειρὸν Δικαίου εἶνε νὰ κατοικήῃ ἐν τῷ οἰκίῳ καὶ οὐχὶ ἐν τῇ ἰδίᾳ καλύθῃ, νὰ ἐπιμελήται τῆς ἐσωτερικῆς τάξεως τῆς σήκτης, νὰ φιλοξενῆ τοὺς ξένους, νὰ τελῆ τὰς ἀκολουθίας ἐν τῷ Κυριακῷ, νὰ ἐπαγρυπνῆ μετὰ τῶν συμβούλων αὐτοῦ ἐπὶ τῆς διαγωγῆς πάντων τῶν ἐν τῇ Σήκτῃ, νοουθετῶν καὶ συμβουλεύων, νὰ καταγγέλλῃ τοὺς δυστροποῦτας καὶ ἀδιόρθωτους εἰς τὴν Σύναξιν καὶ δι' αὐτῆς εἰς τὴν κυριάρχου Μονήν, νὰ ἐπιδιώκῃ μετὰ τῶν συμβούλων αὐτοῦ συμβιβαστικὴν λύσιν τῶν ἀναρρομένων διαφορῶν καὶ ἐκτελεῖ μετ' αὐτῶν τὰς ἀποφάσεις τῆς Συνάξεως, νὰ διαφυλάττῃ ὑπευθύνως τὰ ἐν τῇ Σήκτῃ ἱερὰ κειμήλια, σκεῦη καὶ ἄμφια, τὰ χειρόγραφα καὶ βιβλία καὶ ἐν γένει πάντα τὰ λοιπὰ ἀντικείμενα ἁγίας, ἅτινα καὶ παραδίδονται τῷ διαδόχῳ ἐπὶ τῇ βάσει πρωτοκόλλου καταγραφῆς πιστῆς καὶ λεπτομεροῦς αὐτῶν, ἐπὶ παρουσίᾳ τῶν ἀντιπροσώπων τῆς κυριάρχου Μονῆς, πρὸς ἣν ἀποστέλλεται ἀκριβὲς ἀντίγραφον τοῦ τοιοῦτου πρωτοκόλλου.

Ἄρθρον 157.

Τὸ Ταμεῖον τῆς Σήκτης συντηρεῖται ἐκ διαφορῶν ἐλεῶν καὶ βοηθημάτων. Ἀπὸ τούτου δὲ τρέφεται καὶ ὁ Δικαῖος μετὰ τῆς συνδείας αὐτοῦ κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ὑπηρεσίας τούτου, μετὰ τὴν λήξιν τῆς ὁποίας τὰ περισσεύοντα παραδίδει τῷ διαδόχῳ αὐτοῦ κατὰ τὰ εἰθισμένα.

Ἄρθρον 158.

Ὁ Δικαῖος ὑποχρεοῦται εἰς τὴν συντήρησιν τακτικῶν βιβλίων τῆς διαχειρίσεως αὐτοῦ, ἅτινα καὶ ὑποβάλλει κατὰ τὴν παράδοσιν τῆς ὑπηρεσίας αὐτοῦ ὑπὸ τὸν ἐλεγχον τῆς Συνάξεως καὶ τῶν ἀντιπροσώπων τῆς κυριάρχου Μονῆς. Ἡ ἐξελεγκτικὴ πρᾶξις καταχωρίζεται ἐν τῷ γενικῷ κώδικι, ὑπογραφομένη παρὰ πάντων τῶν μελῶν τῶν τε παραδιδόντων καὶ παραλαμβάνόντων. Πᾶσα διαχειριστικὴ ἀνωμαλία ἢ κατὰχρησις ἐπιβαρύνει τὸν ὑπόλογον διαχειριστήν.

"Αρθρον 159.

Ἐν περιπτώσει θανάτου τοῦ γέροντος καλύθησιν τινος ἢ κυριάρχου Μονῆς ἀλλάσσει τὸ ὁμολόγιον ἐπὶ καταβολῇ τοῦ καθιερωμένου ψυχωμεριδίου, πάσσοσα εἰς τὴν θέσιν τοῦ γέροντος τὸ πρῶτον τῆς συνοδείας αὐτοῦ πρόσωπον καὶ εἰς τὴν θέσιν τοῦ πρῶτου τῆς συνοδείας τὸ δεύτερον αὐτῆς, ἐγγράφουσα καὶ τρίτον πρόσωπον, κουράν, ἀδεία τῆς Μονῆς, ἐὰν ὑπάρχῃ τοιαύτη τάξις ἐν τῇ σκήτῃ. Ἀπαγορεύεται ἀπολύτως ἡ ὑπαρξίς ἀριθμοῦ μείζονος τῶν ἐξ προσώπων ἐν ἐκάστη καλύθη.

"Αρθρον 160.

Ἡ πρὸς ταῖς ἀνωτέρω γενικαῖς διατάξεις θεωροῦνται ἐν ἀπαραιρέτω ἰσχύϊ τὰ ὑπὸ τῶν Πατριαρχικῶν Συγγιλλίων καὶ Μοναστηριακῶν ὁμολογίων διατασσόμενα περὶ Σκητῶν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'.

Κελλία.

"Αρθρον 161.

Τὰ Κελλία ἐκάστης Μονῆς παραχωροῦνται παρ' αὐτῆς ἐφ' ὀρισμένη τιμῇ εἰς διαδοχὴν τριῶν προσώπων, φερόντων κανονικῶς τὴν κουράν αὐτῶν, δι' ὁμολογίων καθοριζόντων τὰ τρία πρόσωπα τοῦ Κελλίου, τὴν περιγραφὴν τῆς ἐκτάσεως καὶ τὴν ἐν γένει περιουσίαν αὐτοῦ.

"Αρθρον 162.

Ἀποθανόντος τοῦ Γέροντος Κελλίου τινὸς ἀνταλλάσσεται ὑπὸ τῆς Μονῆς τὸ ὁμολόγιον διὰ νέου τοιοῦτου ἐπὶ καταβολῇ τοῦ καθορισμένου κατὰ τὸ ἀπὸ 1909 Πατριαρχικῶν Συγγιλλίων καὶ τὸ ὑπ' ἀριθ. 56 τοῦ 1911 Πρακτικῶν τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Μεγάλης Ἐκκλησίας, τριμεριδίου καὶ ἐγγράφεται ἐν αὐτῷ πρῶτος μὲν ὁ δεύτερος, δεύτερος δὲ ὁ τρίτος, καὶ τρίτος νέος, ἐν ὑπάρχει, δεδοκιμασμένον ἐν τῆς συνοδείας τούτου πρόσωπον. Τὰ τρία ταῦτα πρόσωπα ἐκάστου Κελλίου δύναται νὰ προσλάβωσι καὶ τρεῖς κατὰ ἀνώτατον ὅριον δοκίμους ἢ ὑποτακτικούς, ὥστε ἐκάστον Κελλίον νὰ δύναται νὰ ἔχῃ ἀνώτατον ἀριθμὸν προσώπων ἐξ (6). Ἐπὶ οὐδενὶ λόγῳ ἐπιτρέπεται ὑπέρβασις τοῦ ἀριθμοῦ τούτου πᾶσα τυχὸν χρηρηγομένη ἀδεια προσλήψεως προσώπου πέραν τοῦ ἀριθμοῦ τούτου ἀπαγορεύεται.

"Αρθρον 163.

Ἡ ἐπιτηδεία τῶν παρὰ τῶν Κελλίων καλλιεργουμένων κτημάτων ἀνήκει ἀποκλειστικῶς καὶ μόνον εἰς αὐτά, πλὴν τῆς ἐκμεταλλεύσεως τῶν δασῶν αὐτῶν, ἧτις ἀνήκει ἀποκλειστικῶς τῇ Κυριάρχῳ, Μονῇ ὑποχρεωμένη νὰ λαμβάνῃ ὑπ' ὄψιν τὰς ἐκάστης ἀνάγκας τῶν Κελλίων τούτων.

"Αρθρον 164.

Οἱ Κελλιώται ὀφείλουσι νὰ συντηροῦσιν ἐν καλῇ καταστάσει τὸ Κελλίον αὐτῶν, νὰ ἐνεργῶσι τὰς ἀναγκαίας ἐπισκευὰς αὐτοῦ, νὰ διαφυλάττωσιν ἀκέραια τὰ περιουσιακὰ αὐτοῦ δικαιώματα καὶ ἐν γένει νὰ ἐπιμελῶνται καὶ φροντίζωσι περὶ τῆς βελτιώσεως τοῦ παρὰχωρηθέντος αὐτοῖς σκηνώματος συμφώνως τῷ ὁμολογίῳ αὐτοῦ, ὑπεύθυνοι ὄντες ἀπέναντι τῆς Κυριάρχου Μονῆς διὰ τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν ὑποχρεώσεων τούτων, δυναμένης ἐν ἐναντίῳ περιπτώσει νὰ ἐπικαλεσθῇ τὴν ἐφαρμογὴν τῶν διατάξεων τοῦ Γ' ἐδαφίου τοῦ 139 ἀρθρου τοῦ Καταστατικῆς τούτου Χάρτου.

"Αρθρον 165.

Πᾶσα μεταξὺ δύο Κελλίων τῆς αὐτῆς Μονῆς διαφορὰ περὶ ὁρίων κανονίζεται ὑπὸ τῆς Κυριάρχου αὐτῶν Μονῆς.

"Αρθρον 166.

Ἐκρίζωσις δένδρων ἢ ἐμφύτευσις ἀμπέλου ἐντὸς τῆς περι-

φερείας καλλίου τινὸς ἐπιτρέπεται μόνον ἀδεία τῆς Κυριάρχου Μονῆς αὐτοῦ τοῖς παραβάταις ἐπισείονται αἱ ὑπὸ τοῦ Καταστατικῆς τούτου Χάρτου προβλεπόμεναι ποιναί.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΑ'.

Γενικαὶ διατάξεις.

"Αρθρον 167.

Πᾶσα τὰ εἰς Ἅγιον Ὄρος τοῦ Ἄθω εἰσαγόμενα εἶδη διὰ τοὺς μοναχοὺς αὐτοῦ τὰ μέχρι μὲν χιλίων χρυσῶν δραχμ. ἀξίας δι' ἕκαστον μοναχὸν ἐτησίως δὲν ὑπέκινται εἰς τελωνειακὸν δασμὸν. Τὰ δὲ πέραν τοῦ ποσῆ τούτου, ὡς καὶ πάντα τὰ ὑπὸ τῶν ἐμπορῶν εἰσαγόμενα ὑπέκινται εἰς τὰς γενικὰς γεννημένους φορολογίας τοῦ Κράτους.

"Αρθρον 168.

Πάντα τὰ ἐξαγόμενα ἐξ Ἁγίου Ὄρους δασικὰ προϊόντα καὶ μὴ, ἐξάγονται ἄνευ φορολογίας ὑπὸ τοῦ Κράτους.

Ἐπιτάξεις ἐν Ἁγίῳ Ὄρει ἐνεργοῦνται μόνον ἀποφάσει τῆς Ἱερᾶς Κοινοῦτητος.

"Αρθρον 169.

Τὰ δάση τῆς χερσονήσου τοῦ Ἁγίου Ὄρους δὲν ὑπέκινται εἰς τοὺς σχετικὰς δασικὰς νόμους τοῦ Κράτους.

"Αρθρον 170.

Ἡ ὀλιεία ἐν Ἁγίῳ Ὄρει διὰ τὴν συντήρησιν τῶν Μοναχῶν αὐτοῦ εἶναι ἐλευθέρη καὶ ἀπηλλαγμένη πάσης φορολογίας.

"Αρθρον 171.

Οὐδεμίαν ἐν Ἁγίῳ Ὄρει ἐπισκευὴ ἢ ἀνακαινίσις ἐπιτρέπεται ἐφ' ὅσον δι' αὐτῆς κατατρέφονται ἢ ἀλλοιοῦνται ἀρχαῖαι τοιχογραφίαι.

"Αρθρον 172.

Πλὴν τῶν Μονῶν καὶ Σκητῶν οὐδενὶ ἐτέρῳ ἐξαρτήματι ἢ ἀτόμῳ ἐπιτρέπεται νὰ ἔχῃ σφραγίδα.

"Αρθρον 173.

Οὐδεὶς ἀρχιερεὺς δύναται νὰ τελέσῃ ἱεροπραξίαν ἐν Ἁγίῳ Ὄρει ἐν μὴ ἢ ἐφοδιασμένος δι' ἐγγράφου τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου, δηλωτικῆς τοῦ ἀκολούτου τῆς Ἱεροπραξίας καὶ ἄνευ ἀδείας τῆς Ἱερᾶς Κοινοῦτητος ἢ τινος Μονῆς. Πᾶς δὲ ἀρχιερεὺς καλούμενος ἐξοθεν τοῦ Ἁγίου Ὄρους ὑπὸ τινος Μονῆς, δέσιν νὰ καλῆται διὰ μέσου τῆς Ἱερᾶς Κοινοῦτητος. Πᾶς δὲ κατώτερος κληρικὸς ὀφείλει νὰ ἔχῃ τοιοῦτον ἐγγράφον τῆς ἐκκλησιαστικῆς αὐτοῦ Ἀρχῆς, πρὸς τὴν Ἱερὰν Κοινοῦτητα.

"Αρθρον 174.

Ἀπαγορεύεται ἀπολύτως ἐν Ἁγίῳ Ὄρει ἡ πώλησις εἰκότων ἢ τεχνουργημάτων ἐν γένει, ἐκτὸς αὐτοῦ κατασκευασθέντων, ὡς καὶ ἡ ὑπὸ λαϊκῶν ἐν αὐτῷ κατασκευὴ τοιοῦτων. Ἀπαγορευομένη ἐπίσης εἶνε ἡ ἐπὶ χάρτου τύπωσις τῶν εἰκόνων τῶν Μονῶν ἄνευ ἀδείας αὐτῶν.

"Αρθρον 175.

Ἡ σύστασις ἐν τῇσι Μοναῖς ἢ ἐξαρτήματι ἐμπορικῶν καὶ ταπεινῶν ὡς καὶ ἡ ἀσκίσις ἐμπορίου ἀντικειμένων μὴ ἰδιωζόντων ἢ ἀναγκιῶν εἰς τὸν τόπον, ἀπαγορεύεται ἀπολύτως.

"Αρθρον 176.

Πᾶς εἰσερχόμενος ἐν Ἁγίῳ Ὄρει, πλὴν τῶν περιόχων προσκνητῶν, ὀφείλει νὰ ἐμπανισθῇ τῇ Ἱερᾷ Ἐπισκοπῇ ὡς ἐλάτῃ τὴν ἀδειαν τῆς ἐπισκέψεως τῶν Μονῶν καὶ ἐξαρτημάτων καθ' ὅλου.

Άρθρον 177.

Πᾶς μοναχὸς ἢ ρασοφόρος μὴ ἀνήκων εἰς Μονὴν τινα ἢ ἐξάρτημα τοῦ Ἁγίου Ὁρους, ἀλλὰ πλανώμενος ἐν αὐτῷ, ἀπελαμβάνεται τῇ συνδρομῇ τῆς πολιτικῆς Ἀρχῆς ὑπὸ τῆς Ἱερᾶς Ἐπιστασίας

Άρθρον 178.

Πλὴν τῶν μοναχῶν καὶ τῶν κανονικῶς ἐγγεγραμμένων δονικῶν, οὐδενὶ ἑτέρῳ ἐπιτρέπεται νὰ ρασοφορῇ, καὶ οἱ παραβάται ἀπελούνονται κατὰ τὸ ἄρθρον 177.

Άρθρον 179.

Τῆς ἐν γένει περιουσίας τῶν διακονούντων καὶ ἀποδιούντων ἐν Ἁγίῳ Ὁρει λαϊκῶν κληρονόμοι εἰσὶν οἱ δικαιοῦμενοι κατὰ τὸν νόμον. Τὰ τῆς σφραγίσσεως καὶ ἀποσφραγίσσεως τῆς περιουσίας αὐτῶν ἐνεργούσιν ἐν ταῖς Μοναῖς μὲν καὶ ἐν ταῖς ἐξαρτήμασιν αὐτῶν αἱ Μοναστηριακαὶ Ἀρχαί, ἐν Καρυαῖς δὲ ἡ Ἱ. Ἐπιστασία μετὰ τῆς πολιτικῆς Ἀρχῆς, αἵτινες καὶ εἰσποιούσιν ἀρμόδιως τοὺς νομίμους κληρονόμους.

Τῆς δὲ ἐν Ἁγίῳ Ὁρει περιουσίας, τῶν ἀνευ κληρονόμων νομίμων ἀποδιούντων λαϊκῶν, ὡς καὶ τῶν ἀπολαυμένων μοναχῶν (Καθιωτῶν) κληρονόμοι εἶναι, τῶν μὲν ἐν Καρυαῖς ἀποδιούντων ἡ Ἱ. Κοινότης, τῶν δὲ ἐν Μοναῖς ἢ ἐξαρτήμασιν αὐτῶν ἀποδιούντων αἱ εἰσεται μοναί.

Άρθρον 180.

Μονὴ ἡ Ἱ. Κοινότης κἀκτὴται τὸ ἀπόλυτον δικαίωμα τῆς ἰδρύσεως τυπογραφείου ἐν Ἁγίῳ Ὁρει.

Άρθρον 181.

Πᾶσα ἡ ἀκίνητος περιουσία τῶν Ἱερῶν Μονῶν εἶνε ἀπολύτως ἀναπαλλοτρίωτος ὡς πρᾶγμα θείῳ δικαίῳ.

Άρθρον 182.

Αἱ Ἱ. Μοναὶ ἀρτείουσι νὰ συντηρῶσι τὴν κανονικὴν καὶ ἀπρόσκοπον λειτουργίαν τῆς ἐν Καρυαῖς Ἀθωνιάδος Ἐκκλησιαστικῆς Σχολῆς, λαμβανούσης ἐπὶ τοῦ παρόντος τὸν τύπον ἀνωτέρου Ἐκπαιδευτηρίου περιλαμβανόντος πάσας τὰς τάξεις τῶν Σχολείων τῆς μέσης ἐκπαιδεύσεως. Πρὸς ταῦτο ἐκάστη Μονὴ ἀρτείουσι νὰ ἀποστέλλῃ ἐκ τῶν Μοναχῶν καὶ δονικῶν αὐτῆς δύο τοὐλάχιστον μαθητὰς ὑποχρεωτικῶς καὶ ἀπροστίτως εἰς τὴν Σχολὴν διὰ τὴν συμπλήρωσιν τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ὁποίων θὰ λαμβάνωνται καὶ ἐξωθεν τοῦ Ἁγίου Ὁρους μαθηταί.

Οὐδέμια Μονὴ δύναται ν' ἀρνηθῇ τὴν καταβολὴν τοῦ ἀναλογούτος αὐτῇ ποσοῦ διὰ τὴν συντήρησιν τῆς Σχολῆς, καθορισθουμένου ἐπὶ τῇ βᾶσει τῆς οικονομικῆς αὐτῆς καταστάσεως. Διὰ τὴν ἐπάρκειαν δὲ τῶν ἀναγκῶν τῆς Σχολῆς δύναται ἡ Ἱερὰ Κοινότης νὰ ἐπιβάλλῃ φορολογικὴν ὑποχρέωσιν ἐπὶ τῶν εἰσαγομένων καὶ ἐξαγομένων προϊόντων τοῦ τόπου.

Ἡ ἀποστολὴ μοναχῶν ἢ ὑποτακτικῶν πρὸς σπουδὰς ἔξω τοῦ Ἁγίου Ὁρους, ἂν μὴ πρότερον ἀποφωτισθῶσιν οὗτοι τῆς Ἀθωνιάδος Σχολῆς ἀπαγορεύεται ἀπολύτως.

Τὰ καθέκαστα τῆς Σχολῆς καθαρτιζομένης κατὰ τὰς ἀνωτέρω διατάξεις θέλουσι κληρονομηθῆ δι' ἰδιαιτέρου κανονισμοῦ τῆς Ἱερᾶς Κοινότητος.

Άρθρον 183.

Σύστασις ἢ ἰδρύσις Σωματείου οἰουδήποτε ἢ ἰδιαιτέρως ἀδελφότητος ἐν Ἁγίῳ Ὁρει ἀπαγορεύεται ἀπολύτως ὡς ἀσυμβίβαστος καὶ ἀντικειμένη πρὸς τὰ μοναχικὰ καθεστῶτα τοῦ Ἁγίου Ὁρους.

Άρθρον 184.

Πᾶσα προσηλυτιστικὴ καὶ προπαραχριστιανικὴ ἐνέργεια ἡθελή, θρησκευτικὴ, ἐκκλησιαστικὴ, κοινωνικὴ, ἐθνικιστικὴ καὶ εἰσ-

Ἐκ τοῦ Ἐθνικοῦ Τυπογραφείου.

δήποτε ἄλλης φύσεως τοιαύτη ἐν Ἁγίῳ Ὁρει ἀπαγορεύεται ἀπολύτως ἐπὶ ποινῇ ἀπελάσεως.

Άρθρον 185.

Πᾶς θρησκευτικὸς, ἢ σχολικὸς, ἢ φιλανθρωπικὸς ἔρανος ἐν Ἁγίῳ Ὁρει ἐνεργεῖται μόνον τῇ ἀδείᾳ τῆς Ἱερᾶς Κοινότητος. Διὸ καὶ οἱ αἰτούντες ἀρτείουσι νὰ προσκομίζωσι συστατήρια τῶν ἀρχιερέων τῆς Ἐπαρχίας, εἰς ἣν ἀνήκουσι, πρὸς τὴν Ἱ. Κοινότητα.

Ὁ δὲ βουλούμενος νὰ ἐπιμερῶθῃ τὰς βιβλιοθήκας τῶν Ἱ. Μονῶν ἀρτείουσι νὰ προσκομίσῃ εἰς τὴν Ἱ. Κοινότητα ἐγγράφων συστατήριον τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν τῆς Ἑλλάδος Ὑπουργείου ἢ τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου, μεθ' ὧν αὐτὴ ἀπ' αὐθεΐας ἀλληλογραφεῖ.

Άρθρον 186.

Ἡ εἰς τὴν χειρὸν τῶν Ἁγίου Ὁρους εἰσοδος τῶν θηλέων κατὰ τὰ ἀνέκαθεν κρατούμενα ἀπαγορεύεται.

Άρθρον 187.

Πᾶσα διάταξις, ἀντικειμένη εἰς τὸν παρόντα Καταστατικὸν Χάρτην, δὲν δύναται νὰ ἔχῃ ἰσχὺν ἐν Ἁγίῳ Ὁρει.

Άρθρον 188.

Ὁ παρὼν Καταστατικὸς Χάρτης εἴθετα ἐν ἰσχύϊ ἀπὸ τῆς ἐγκρίσεως αὐτοῦ ὑπὸ τῆς Κοινότητος καὶ τῆς ἐπικυρώσεως τοῦ Κράτους.

Ἀπορρεῖ δὲ ἐκ τῶν αὐτοκρατορικῶν Χρυσοβούλων τε καὶ Τυπικῶν, Πατριαρχικῶν Σγγελλίων, Σουλτανικῶν Φερμανιῶν, ἰσχυρότων Γενικῶν Κανονισμῶν καὶ ἀρχαιοτάτων Μοναχικῶν Θεσμῶν καὶ Καθεστώτων.

Συνεστάθη δὲ κατὰ Μάιον τοῦ 1924 ὑπὸ πενταμελοῦς Ἐπιτροπῆς τῆς διπλῆς ἐκτάκτου Συνάξεως τοῦ Ἁγίου Ὁρους, ἀποτελουμένης ἐκ τοῦ γέροντος Ἀρχιεπίσκοπου Ἱεροδιδάκτου Βατοπεδίου, ἀρχιμανδριτοῦ Ἀθανασίου Παντοκράτορινοῦ, προηγούμενου Ἐθδικίου Ἐηροποταμινοῦ, γέροντος Ἐθλογίου Ἀγιοπαυλίτου καὶ γέροντος Βαρλαάμ Γρηγοράτου, μελῶν τῆς ἐκτάκτου Συνάξεως.

Ἐν Καρυαῖς τῇ 10 Μαΐου 1924.

Ὁ παρὼν Καταστατικὸς Χάρτης ἐνεκρίθη ὑπὸ τῆς Ἱερᾶς ἐκτάκτου διπλῆς Συνάξεως τῶν εἰκοσιν Ἱ. Μονῶν.

- Τὰ Μέλη τῆς Ἱ. Ἐκτάκτου Διπλῆς Συνάξεως
- Ὁ μεγίστης Ἀγίας Ἱεροδιδάκτος Γρηγορίου
- Οἱ Βατοπεδίου γέρον Ἀρκάδιος, γέρον Ἀνατόλιος
- Ὁ Ἰθέρων προηγούμενος Ἀμβρόσιος
- Οἱ Χαλιανδαρίου Ἱεροδιδάκτος Ἀνθίμου (Σερβίσι), προηγούμενος Ὀνούφριος (Σερβίσι)
- Οἱ Διονυσίου Ἰάκωβος, Ἱερουσόλυμος Εὐγένιος
- Ὁ Κουτλουμουσίου γέρον Βησσαρίων
- Οἱ Παντοκράτορος ἀρχιμανδρ. Ἀθανάσιος, προηγούμενος Ἀλέξιος
- Οἱ Ἐηροποταμοῦ γέρον Ἀέτιος, προηγούμενος Ἐθδικίμος
- Ὁ Ζωγράφου Ἱερομόναχος Βασίλειος (Βουλγαρισί)
- Οἱ Δοχειαρίου γέρον Διονύσιος, προηγούμενος Δανιήλ
- Οἱ Καρακάλλου γέρον Δωρόθεος, Ἱερομόναχος Μάξιμος
- Ὁ Φιλοθέου γέρον Εὐστράτιος
- Ὁ Σίμωνος Πέτρως γέρον Ἰωσήφ
- Οἱ Ἁγίου Παύλου γέρον Ἰωάσαφ, γέρον Εὐλόγιος
- Οἱ Σταυρονικήτα γέρον Ἰερεμίας, προηγούμενος Σωφρόνιος
- Οἱ Ξενοφῶντος γέρον Δαμασκηνός, γέρον Ἰωακείμ
- Οἱ Γρηγορίου γέρον Ἀνδρέας, γέρον Βαρλαάμ
- Ὁ Ἐσφιγμένου γέρον Πέτρος
- Οἱ Κωνσταντινου Μόδεστος Ἱερομόναχος, γέρον Ἀθανάσιος.